DZIENNIK USTAW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 22 października 2018 r.

Poz. 2021

PROTOKÓŁ

zmian do Międzynarodowej konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego wraz z dodatkami I i II,

sporządzony w Brukseli dnia 26 czerwca 1999 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

Dnia 26 czerwca 1999 r. w Brukseli został sporządzony Protokół zmian do Międzynarodowej konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego, wraz z dodatkami I i II, w następującym brzmieniu:

Przekład

PROTOKÓŁ ZMIAN DO MIĘDZYNARODOWEJ KONWENCJI DOTYCZĄCEJ UPROSZCZENIA I HARMONIZACJI POSTĘPOWANIA CELNEGO

(sporządzono w Brukseli dnia 26 czerwca 1999 roku)

Umawiające się Strony Międzynarodowej Konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego (Sporządzona w Kyoto dnia 18 maja 1973 roku, weszła w życie dnia 25 września 1974 roku), zwanej dalej „Konwencją", ustanowionej pod auspicjami Rady Współpracy Celnej, zwanej dalej „Radą",

ZWAŻYWSZY, że osiągnięcie celów:

— eliminacji rozbieżności między procedurami i praktykami celnymi Umawiających się Stron, które mogą utrudniać handel międzynarodowy oraz inne formy wymiany międzynarodowej,

— sprostanie potrzebom handlu międzynarodowego i ceł dla ułatwienia, uproszczenia i harmonizacji procedur i praktyk celnych,

— zapewnienie właściwych norm kontroli celnej, oraz

— umożliwienie, aby organy celne mogły reagować na główne zmiany dotyczące działalności oraz metod i technik administracyjnych,

Konwencja musi zostać zmieniona,

ZWAŻYWSZY również, że zmieniona Konwencja:

— musi zapewnić, aby podstawowe zasady dla takiego uproszczenia i harmonizacji obowiązywały Umawiające się Strony zmienionej Konwencji,

— musi zapewnić organom celnym sprawne procedury popierane właściwymi i skutecznymi metodami kontroli, oraz

— umożliwi osiągnięcie znacznego stopnia uproszczenia i harmonizacji procedur i praktyk celnych będących podstawowym celem Rady, która w ten sposób wniesie duży wkład w ułatwianie handlu międzynarodowego,

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA DOTYCZĄCA UPROSZCZENIA I HARMONIZACJI POSTĘPOWANIA CELNEGO

(ze zmianami)

PREAMBUŁA

Umawiające się Strony niniejszej Konwencji opracowanej pod auspicjami Rady Współpracy Celnej,

USIŁUJĄC wyeliminować rozbieżności między procedurami i praktykami celnymi Umawiających się Stron, które mogą utrudniać handel międzynarodowy oraz inne formy wymiany międzynarodowej,

PRAGNĄC wnieść skuteczny wkład w rozwój takiego handlu i wymiany poprzez uproszczenie i harmonizację procedur i praktyk celnych oraz przez rozwijanie współpracy międzynarodowej,

STWIERDZAJĄC, że można osiągnąć znaczące korzyści ułatwienia handlu międzynarodowego bez narażania właściwych norm kontroli celnej,

UZNAJĄC, iż takie uproszczenie i harmonizację można osiągnąć poprzez stosowanie, w szczególności, następujących zasad:

— wdrażanie programów mających na celu ciągłą modernizację procedur i praktyk celnych poprawiając w ten sposób efektywność i skuteczność,

— stosowanie procedur i praktyk celnych w przewidywalny, zwarty i przejrzysty sposób,

— dostarczanie zainteresowanym stronom wszystkich koniecznych informacji dotyczących ustawodawstwa, postanowień, wytycznychadministracyjnych, procedur i praktyk celnych,

— przyjęcie nowoczesnych technik, takich jak zarządzanie ryzykiem i kontrole oparte na audycie, oraz maksymalne praktyczne wykorzystanie technologii informacyjnych,

— współpracę tam, gdzie właściwe, z innymi władzami krajowymi, inną administracją celną i środowiskami handlowymi,

— wdrożenie odpowiednich międzynarodowych standardów,

— zapewnienie poszkodowanym stronom łatwo dostępnego procesu administracyjnej i sądowej kontroli,

PRZEKONANE, że międzynarodowy instrument zawierający powyższe cele i zasady, które Umawiające się Strony zobowiązują się stosować, mógłby prowadzić do znacznego stopnia uproszczenia i harmonizacji procedur i praktyk celnych, co jest podstawowym celem Rady Współpracy Celnej, i w taki sposób przyczynić się w większym stopniu do ułatwień w handlu międzynarodowym,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ 1

Definicje

Artykuł 1

Do celów niniejszej Konwencji:

a) „norma" oznacza postanowienie, którego wdrożenie uznane jest za potrzebne do osiągnięcia harmonizacji i uproszczenia procedur i praktyk celnych;

b) „norma przejściowa" oznacza normę w Ogólnym Załączniku, dla której zezwala się na dłuższy okres wdrożenia;

c) „zalecana praktyka" oznacza postanowienie w szczególnym Załączniku, które jest uznane oraz praktyki, których najszersze możliwe zastosowanie uważane jest za pożądane;

d) „ustawodawstwo krajowe" oznacza ustawodawstwo, postanowienia i inne środki nakładane przez właściwy organ Umawiającej się Strony oraz stosowane na terytorium zainteresowanej Umawiającej się Strony, lub obowiązujące Traktaty, którymi Strona jest związana;

e) „Ogólny Załącznik" oznacza zbiór postanowień stosowanych do wszystkich procedur i praktyk celnych określonych w niniejszej Konwencji;

f) „szczególny Załącznik" oznacza zbiór postanowień stosowanych do jednej lub więcej procedur i praktyk celnych określonych w niniejszej Konwencji;

g) „wytyczne" oznaczają zbiór wyjaśnień postanowień Ogólnego Załącznika, szczególne załączniki i rozdziały, które wskazują niektóre z możliwych sposobów działania przy stosowaniu norm, norm przejściowych oraz zalecanych praktyk, w szczególności opisujące najlepsze praktyki i zalecające przykłady większych ułatwień;

h) „Stały Komitet Techniczny" oznacza Stały Komitet Techniczny Rady;

ij) „Rada" oznacza organizację powołaną przez Konwencję o utworzeniu Rady Współpracy Celnej, sporządzoną w Brukseli dnia 15 grudnia 1950 roku;

k) „unia celna lub gospodarcza" oznacza unię ustanowioną przez i składającą się z Państw, które posiadają kompetencje przyjmowania własnych postanowień, które są wiążące dla tych Państw w odniesieniu do kwestii uregulowanych w niniejszej Konwencji, oraz posiadają uprawnienia decyzyjne, zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi, do podpisywania, ratyfikacji oraz przystąpienia do niniejszej Konwencji.

ROZDZIAŁ II

ZAKRES I STRUKTURA

Zakres stosowania Konwencji

Artykuł 2

Każda z Umawiających się Stron zobowiązuje się wspierać upraszczanie i harmonizację procedur celnych oraz stosować się, w tym celu, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, do norm, norm przejściowych i zalecanych praktyk zawartych w załącznikach do niniejszej Konwencji. Jednakże żadne z postanowień nie stanowi przeszkody dla każdej z Umawiających się Stron w udzielaniu ułatwień większych niż przewidziane w niniejszej Konwencji, oraz zaleca się każdej z Umawiających się Stron wprowadzenie takich ułatwień w możliwie jak najszerszym zakresie.

Artykuł 3

Postanowienia niniejszej Konwencji nie wykluczają stosowania ustawodawstwa krajowego w odniesieniu do zakazów lub ograniczeń na towary, które podlegają kontroli celnej.

Struktura Konwencji

Artykuł 4

1. Konwencja składa się z części głównej, Ogólnego Załącznika i szczególnych załączników.

2. Ogólny Załącznik i każdy szczególny Załącznik do niniejszej Konwencji składają się, zasadniczo z rozdziałów, które wyodrębniają Załącznik i zawierają:

a) definicje; oraz

b) normy, niektóre z nich w Ogólnym Załączniku są normami przejściowymi.

3. Każdy szczególny Załącznik zawiera także zalecane praktyki.

4. Każdemu Załącznikowi towarzyszą wytyczne, których teksty nie są wiążące dla Umawiających się Stron.

Artykuł 5

Do celów niniejszej Konwencji, każdy szczególny jej Załącznik(-i) lub rozdział(-y), którymi związana jest Umawiająca się Strona, stanowią integralną część Konwencji, a w stosunku do tej Umawiającej się Strony, każde odniesienie się do Konwencji oznacza odniesienie się do tego Załącznika(-ów) lub rozdziału(-ów).

ROZDZIAŁ III

ZARZĄDZANIE KONWENCJĄ

Komitet Zarządzający

Artykuł 6

1. Ustanawia się Komitet Zarządzający w celu rozpatrzenia wprowadzenia w życie niniejszej Konwencji, środki mające na celu zabezpieczenie jednolitej interpretacji i jednolitego stosowania Konwencji oraz wszelkich zaproponowanych do niej zmian.

2. Umawiające się Strony są Członkami Komitetu Zarządzającego.

3. Właściwa administracja jakichkolwiek jednostek posiadających kwalifikacje do tego, aby stać się Umawiającą się Stroną niniejszej Konwencji zgodnie z postanowieniami artykułu 8 lub właściwa administracja jakiegokolwiek członka Światowej Organizacji Handlu, jest uprawniona do uczestniczenia w sesjach Komitetu Zarządzającego jako obserwator. Status i prawa takich obserwatorów ustalane są na podstawie decyzji Rady. Wyżej wymienione prawa nie mogą być wykonywane przed wejściem w życie niniejszej decyzji.

4. Komitet Zarządzający może zaprosić przedstawicieli międzynarodowych organizacji rządowych i pozarządowych do uczestniczenia w sesjach Komitetu Zarządzającego w charakterze obserwatorów.

5. Komitet Zarządzający:

a) zaleca Umawiającym się Stronom:

i) zmiany w części zasadniczej Konwencji,

ii) zmiany w Ogólnym Załączniku, szczególnych załącznikach i rozdziałach oraz włączenie nowych rozdziałów do Ogólnego Załącznika, a także,

iii) włączenie nowych szczególnych załączników i nowych rozdziałów do szczególnych załączników;

b) może zadecydować, aby zmienić zalecane praktyki lub włączyć nowe zalecane praktyki do szczególnych załączników lub rozdziałów zgodnie z artykułem 16;

c) rozważa wdrożenie postanowień niniejszej Konwencji zgodnie z artykułem 13 ustęp 4;

d) dokonuje przeglądu oraz uaktualnia wytyczne;

e) rozważa wszystkie inne zagadnienia mające znaczenie dla Konwencji, które można do niej odnieść;

f) informuje Stały Komitet Techniczny i Radę o swoich decyzjach.

6. Właściwe administracje Umawiających się Stron przekazują Sekretarzowi Generalnemu Rady wnioski zgodnie z ustępem 5 litera a), b), c) lub d) niniejszego artykułu i ich przyczyny, wraz z każdym wnioskiem o włączenie punktów do porządku obrad sesji Komitetu Zarządzającego. Sekretarz Generalny Rady informuje o wnioskach właściwe administracje Umawiających się Stron oraz obserwatorów określonych w ustępach 2, 3, 4 niniejszego artykułu.

7. Komitet Zarządzający zbiera się co najmniej raz do roku. Corocznie wybiera przewodniczącego i wiceprzewodniczącego. Sekretarz Generalny Rady przesyła zaproszenie i projekt porządku dziennego właściwym administracjom Umawiających się Stron i obserwatorom określonym w ustępach 2, 3, 4 niniejszego artykułu co najmniej sześć tygodni przed posiedzeniem Komitetu Zarządzającego.

8. Jeżeli decyzja nie może być podjęta w drodze konsensusu, sprawy rozstrzygane są przez Komitet Zarządzający w drodze głosowania obecnych Umawiających się Stron. Wnioski zgodnie z ustępem 5 litera a), b) lub c) niniejszego artykułu przyjmowane są większością dwóch trzecich oddanych głosów. Wszystkie inne sprawy rozstrzygane są przez Komitet Zarządzający większością oddanych głosów.

9. W przypadku stosowania artykułu 8 ustęp 5 niniejszej Konwencji, unie celne i gospodarcze, które są Umawiającymi się Stronami, w przypadku głosowania, dysponują jedynie liczbą głosów równą sumie głosów przyznanych ich członkom, którzy są Umawiającymi się Stronami niniejszej Konwencji.

10. Przed zamknięciem sesji, Komitet Zarządzający przyjmuje sprawozdanie. Sprawozdanie to przekazywane jest Radzie i Umawiającym się Stronom oraz wymienionym w ustępach 2, 3 i 4 obserwatorom.

11. W razie braku stosownych postanowień w niniejszym artykule, w odpowiednich przypadkach ma zastosowanie Regulamin Rady, chyba że Komitet Zarządzający zadecyduje inaczej.

Artykuł 7

Do celów głosowania w Komitecie Zarządzającym, oddzielne głosowanie odbywa się w przypadku każdego szczególnego Załącznika i rozdziału szczególnego Załącznika.

a) Każda z Umawiających się Stron jest uprawniona do głosowania w sprawach odnoszących się do interpretacji, zastosowania i poprawek części zasadniczej oraz Ogólnego załącznika Konwencji.

b) W przypadku spraw dotyczących szczególnego Załącznika lub rozdziału szczególnego Załącznika, który już obowiązuje, jedynie te Umawiające się Strony, które przyjęły ten szczególny Załącznik lub rozdział mają prawo głosowania.

c) Każda z Umawiających się Stron jest uprawniona do głosowania nad projektami nowych szczególnych załączników lub nowych rozdziałów szczególnego Załącznika.

ROZDZIAŁ IV

UMAWIAJĄCA SIĘ STRONA

Ratyfikacja Konwencji

Artykuł 8

1. Każdy członek Rady i każdy członek Narodów Zjednoczonych lub jej organizacji wyspecjalizowanych może stać się Umawiającą się Stroną niniejszej Konwencji poprzez:

a) podpisanie jej bez zastrzeżenia ratyfikacji;

b) złożenie dokumentu ratyfikacyjnego po jej uprzednim podpisaniu z zastrzeżeniem ratyfikacji; lub

c) przystąpienie do Konwencji.

2. Niniejsza Konwencja jest otwarta do podpisu do dnia 30 czerwca 1974 roku w siedzibie Rady w Brukseli dla członków określonych w ustępie 1 niniejszego artykułu. Po tej dacie jest ona otwarta do przystąpienia.

3. Każda Umawiająca się Strona określa podczas podpisywania, ratyfikacji lub przystąpienia do Konwencji, który, jeżeli w ogóle, ze szczególnych załączników lub rozdziałów przyjmuje. W terminie późniejszym może ona notyfikować depozytariuszowi przyjęcie jednego lub większej ilości pozostałych załączników.

4. Umawiające się Strony przyjmujące jakikolwiek nowy szczególny Załącznik lub jakikolwiek nowy rozdział szczególnego Załącznika notyfikują depozytariuszowi zgodnie z ustępem 3 niniejszego artykułu.

5. a) Każda unia celna lub gospodarcza może stać się, zgodnie z ustępem 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, Umawiającą się Stroną niniejszej Konwencji. Taka unia celna lub gospodarcza informuje depozytariusza o swoich kompetencjach odnośnie do spraw regulowanych przez niniejszą Konwencję. Taka unia celna lub gospodarcza informuje depozytariusza także o każdej znaczącej zmianie w zakresie swoich kompetencji.

b) Unia celna lub gospodarcza będąca Umawiającą się Stroną niniejszej Konwencji stosuje, w zakresie spraw wchodzących w zakres jej kompetencji i w swoim własnym imieniu prawa oraz wypełnia zobowiązania wynikające z niniejszej Konwencji jakie niniejsza Konwencja nakłada na jej członków będących Umawiającymi się Stronami. W tym przypadku, członkowie takiej unii nie są uprawnieni indywidualnie do stosowania tych praw, włączając prawo do głosowania.

Artykuł 9

1. Każda Umawiająca się Strona, która ratyfikuje niniejszą Konwencję lub do niej przystępuje, jest związana wszelkimi zmianami do tej Konwencji, włączając Ogólny Załącznik, które weszły w życie w dniu złożenia dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

2. Każda Umawiająca się Strona, która przyjmuje szczególny Załącznik lub jego rozdział, przyjmuje tym samym normy zawarte w tym szczególnym Załączniku lub jego rozdziale, które weszły w życie w dniu, w którym poinformowała ona depozytariusza o ich przyjęciu. Każda Umawiająca się Strona, która przyjmuje szczególny Załącznik lub jego rozdział, jest związana wszelkimi zmianami do zalecanych praktyk znajdujących się w nim, które weszły w życie w dniu, w którym Strona notyfikowała depozytariuszowi o ich przyjęciu, o ile nie wniosła zastrzeżenia przeciw jednej lub więcej z zalecanych praktyk zgodnie z artykułem 12 niniejszej Konwencji.

Stosowanie Konwencji

Artykuł 10

1. Każda Umawiająca się Strona przy podpisywaniu niniejszej Konwencji bez zastrzeżenia ratyfikacji lub przy składaniu dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia bądź też w terminie późniejszym – może oświadczyć w drodze notyfikacji skierowanej do depozytariusza, że niniejsza Konwencja obejmuje wszystkie lub niektóre terytoria, za których stosunki międzynarodowe jest odpowiedzialna. Notyfikacja taka staje się skuteczna po upływie trzech miesięcy od daty jej otrzymania przez depozytariusza. Jednakże niniejsza Konwencja nie będzie miała zastosowania do wymienionych w notyfikacji terytoriów przed jej wejściem w życie w stosunku Umawiającej się Strony, której dotyczy.

2. Każda Umawiająca się Strona, która dokonała notyfikacji, zgodnie z postanowieniami ustępu 1 niniejszego artykułu, rozszerzając niniejszą Konwencję na niektóre z terytoriów, za którego stosunki międzynarodowe jest odpowiedzialna, może notyfikować depozytariuszowi, zgodnie z artykułem 19 niniejszej Konwencji, że na terytorium, o którym mowa, Konwencja przestaje obowiązywać.

Artykuł 11

Do stosowania niniejszej Konwencji, unia celna lub gospodarcza, która jest Umawiającą się Stroną, notyfikuje Sekretarzowi Generalnemu Rady o terytoriach, które stanowią unię celną lub gospodarczą, oraz że terytoria te należy traktować jako jedno terytorium.

Zatwierdzenie postanowień i zastrzeżeń

Artykuł 12

1. Wszystkie Umawiające się Strony niniejszym związane są Ogólnym Załącznikiem.

2. Umawiająca się Strona może przyjąć jeden lub więcej szczególnych załączników lub jeden lub więcej rozdziałów. Umawiająca się Strona, która przyjmuje szczególny Załącznik lub rozdział podlega wszystkim ich normom. Umawiająca się Strona, która przyjmuje szczególny Załącznik lub rozdział jest związana zalecanymi praktykami, o ile podczas przyjęcia lub w terminie późniejszym, notyfikuje depozytariuszowi o zalecanej praktyce(ach), do której wnosi zastrzeżenie, wskazując różnice istniejące między postanowieniami ustawodawstwa krajowego i daną zalecaną praktyką(-ami). Każda Umawiająca się Strona, która zgłosiła zastrzeżenia, może je w każdej chwili wycofać w całości lub częściowo drogą notyfikacji skierowanej do depozytariusza, podając przy tym datę, z którą takie wycofanie zaczyna obowiązywać.

3. Każda z Umawiających się Stron związana szczególnym Załącznikiem(-ami), bada możliwość wycofania zastrzeżenia do zalecanych praktyk wniesionych na podstawie warunków ustępu 2 i notyfikuje Sekretarzowi Generalnemu Rady o wynikach tego badania na koniec każdego trzyletniego okresu zaczynającego się od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji dla tej Umawiającej się Strony, określając postanowienia jej ustawodawstwa krajowego, które jej zdaniem, są sprzeczne z wycofaniem zastrzeżeń.

Wdrożenie postanowień

Artykuł 13

1. Każda z Umawiających się Stron wdraża normy Ogólnego Załącznika i szczególnego(-ych) Załącznika(-ów) lub rozdziału (-ów), które przyjęła w okresie 36 miesięcy po wejściu w życie takiego Załącznika(-ów) lub rozdziału (-ów) dla danej Umawiającej się Strony.

2. Każda z Umawiających się Stron wdraża normy przejściowe Ogólnego Załącznika w okresie 60 miesięcy od dnia, kiedy Ogólny Załącznik wszedł w życie dla tej Umawiającej się Strony.

3. Każda z Umawiających się Stron wdraża zalecane praktyki szczególnego(-ych) Załącznika(-ów) lub rozdziału(-ów), który przyjęła w okresie 36 miesięcy od daty, kiedy ten szczególny(-e) Załącznik(-i) lub jego rozdział(-y) weszły w życie dla tej Umawiającej się Strony, o ile zastrzeżenia nie zostały wprowadzone do jednej lub więcej danych zalecanych praktyk.

4. a) Tam, gdzie okresy przewidziane w ustępie 1 lub 2 niniejszego artykułu, byłyby w praktyce niewystarczające dla Umawiającej się Strony, aby wdrożyć postanowienia Ogólnego Załącznika, Umawiająca się Strona może wnioskować, aby Komitet Zarządzający, przed końcem okresu, określonego w ustępie 1 lub 2 niniejszego artykułu, przedłużył ten okres. Składając taki wniosek, Umawiająca się Strona wskazuje postanowienie(-a) Ogólnego Załącznika, w odniesieniu do którego przedłużenie tego okresu jest wymagane oraz przyczyny tego wniosku.

   b) W wyjątkowych okolicznościach, Komitet Zarządzający może zadecydować o przyznaniu takiego przedłużenia. Każda decyzja Komitetu Zarządzającego przyznająca takie przedłużenie, podaje wyjątkowe okoliczności uzasadniające decyzję, a przedłużenie nie może w żadnym wypadku przekraczać okresu jednego roku. Pod koniec okresu przedłużenia, Umawiająca się Strona notyfikuje depozytariuszowi o wdrożeniu postanowień, w odniesieniu do których przedłużenie było przyznane.

Rozstrzyganie sporów

Artykuł 14

1. Wszelkie spory między dwiema lub większą liczbą Umawiających się Stron dotyczące interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji są rozstrzygane, w miarę możliwości, w drodze bezpośrednich negocjacji między tymi Stronami.

2. Każdy spór, który nie został rozstrzygnięty w drodze negocjacji, jest przedkładany przez Umawiające się Strony pozostające w sporze Komitetowi Zarządzającemu, który rozpatruje spór i wydaje zalecenia w celu jego rozstrzygnięcia.

3. Umawiające się Strony pozostające w sporze mogą z góry wyrazić zgodę na przyjęcie zaleceń Komitetu Zarządzającego jako wiążących.

Zmiany do Konwencji

Artykuł 15

1. Tekst każdej zmiany zalecanej Umawiającej się Stronie przez Komitet Zarządzający zgodnie z artykułem 6 ustęp 5 litera a) i) i (ii) jest przekazywany przez Sekretarza Generalnego Rady wszystkim Umawiającym się Stronom i tym członkom Rady, którzy nie są Umawiającymi się Stronami.

2. Zmiany części zasadniczej Konwencji wchodzą w życie dla wszystkich Umawiających się Stron dwanaście miesięcy po złożeniu do depozytu dokumentu przyjęcia przez te Umawiające się Strony obecne na sesji Komitetu Zarządzającego, w czasie której zmiany te zostały zalecone, pod warunkiem, że żaden sprzeciw nie został wniesiony przez żadną z Umawiających się Stron w okresie 12 miesięcy od daty przekazywania takiej zmiany.

3. Każdą zaleconą zmianę Ogólnego Załącznika lub szczególnych załączników, lub ich rozdziałów uważa się za przyjętą sześć miesięcy po dacie, kiedy zalecana zmiana została przekazana Umawiającej się Stronie, o ile nie:

a) istnieje sprzeciw Umawiającej się Strony lub, w przypadku szczególnego Załącznika lub rozdziału, Umawiającej się Strony związanej tym szczególnym Załącznikiem lub rozdziałem; lub

b) Umawiająca się Strona informuje Sekretarza Generalnego Rady, iż mimo zamiaru przyjęcia zalecanej zmiany, warunki konieczne dla tego przyjęcia jeszcze nie zostały spełnione.

4. Jeśli Umawiająca się Strona przekazuje Sekretarzowi Generalnemu Rady komunikat, jak przewidziano w ustępie 3 litera b) niniejszego artykułu, to może ona, dopóki nie notyfikowała Sekretarzowi Generalnemu o przyjęciu zalecanej zmiany, wnieść sprzeciw w odniesieniu do takiej zmiany w okresie 18 miesięcy od daty wygaśnięcia sześciomiesięcznego okresu, określonego w ustępie 3 niniejszego artykułu.

5. Jeśli sprzeciw w odniesieniu do zalecanej zmiany jest notyfikowany zgodnie z postanowieniami ustępu 3 litera a) lub ustępu 4 niniejszego artykułu, to zmianę uważa się za nieprzyjętą i nie jest ona skuteczna.

6. Jeśli którakolwiek Umawiająca się Strona przesłała komunikat zgodnie z ustępem 3 litera b) niniejszego artykułu, zmianę uważa się za przyjętą we wcześniejszej z dwóch podanych niżej dat:

a) dzień, w którym wszystkie Umawiające się Strony, które przesłały takie komunikaty notyfikowały Sekretarzowi Generalnemu Rady o przyjęciu zalecanej zmiany, pod warunkiem, że wszystkie komunikaty o przyjęciu zostały notyfikowane przed upływem sześciomiesięcznego okresu, określonego w ustępie 3 niniejszego artykułu, ten dzień będzie datą wygaśnięcia wymienionego wyżej sześciomiesięcznego okresu;

b) dzień wygaśnięcia osiemnastomiesięcznego okresu, określonego w ustępie 4 niniejszego artykułu.

7. Każda zmiana Ogólnego Załącznika lub szczególnych załączników, uważana za przyjętą wchodzi w życie albo sześć miesięcy od daty uznania jej za przyjętą albo, jeśli w zalecanej zmianie określono inny okres, z dniem wygaśnięcia tego okresu, licząc od dnia, w którym uznano zmianę za przyjętą.

8. Sekretarz Generalny Rady notyfikuje, możliwie jak najwcześniej, Umawiającym się Stronom niniejszej Konwencji o każdym sprzeciwie w odniesieniu do zalecanej zmiany wniesionym zgodnie z ustępem 3 litera a), jak i o każdym komunikacie otrzymanym zgodnie z ustępem 3 litera b), niniejszego artykułu. Sekretarz Generalny Rady informuje następnie Umawiające się Strony czy Umawiająca się Strona lub Strony, która(-e) przesłała(-y) taki komunikat wniosła(-y) sprzeciw przeciw zalecanej zmianie lub przyjęła(-y) ją.

Artykuł 16

1. Bez względu na procedurę zmian ustanowioną w artykule 15 niniejszej Konwencji, Komitet Zarządzający zgodnie z artykułem 6 może zadecydować o zmianie każdej zalecanej praktyki lub o włączeniu nowych zalecanych praktyk do każdego szczególnego Załącznika lub jego rozdziału. Każda z Umawiających się Stron zaproszona jest przez Sekretarza Generalnego Rady do uczestniczenia w obradach Komitetu Zarządzającego. Tekst podjętej każdej takiej zmiany lub nowej zalecanej praktyki jest przekazywany przez Sekretarza Generalnego Rady Umawiającym się Stronom i tym członkom Rady, którzy nie są Umawiającymi się Stronami niniejszej Konwencji.

2. Każda zmiana lub włączenie nowych zalecanych praktyk, przyjętych zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu wchodzą w życie sześć miesięcy po ich przekazaniu przez Sekretarza Generalnego Rady. Uważa się, że każda z Umawiających się Stron związana szczególnym Załącznikiem lub rozdziałem formułując przedmiot takich zmian lub włączenia nowych zalecanych praktyk, przyjęła te zmiany lub nowe zalecane praktyki, o ile nie wnosi zastrzeżenia zgodnie z procedurą artykułu 12 niniejszej Konwencji.

Okres przystąpienia

Artykuł 17

1. Niniejsza Konwencja zawarta jest na czas nieograniczony, ale każda Umawiająca się Strona może ją wypowiedzieć w każdej chwili po dacie jej wejścia w życie na mocy artykułu 18 niniejszej Konwencji.

2. Wypowiedzenie jest notyfikowane w formie pisemnego dokumentu złożonego depozytariuszowi.

3. Wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie sześciu miesięcy od otrzymania dokumentu wypowiedzenia przez depozytariusza.

4. Postanowienia ustępu 2 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również w odniesieniu do szczególnych załączników lub ich rozdziałów, dla których każda Umawiająca się Strona może wycofać przyjęcie Ogólnego Załącznika kiedykolwiek po wejściu w życie.

5. Uważa się, że każda Umawiająca się Strona, która wycofuje przyjęcie przez nią Ogólnego Załącznika, wypowiedziała niniejszą Konwencję. W tym przypadku, postanowienia ustępu 2 i 3 także mają zastosowanie.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Wejście w życie Konwencji

Artykuł 18

1. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia jej podpisania bez zastrzeżeń ratyfikacji lub złożenia dokumentów ratyfikacyjnych albo dokumentów przystąpienia przez pięć podmiotów, określonych w artykule 8 ustęp 1 i 5 niniejszej Konwencji.

2. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie dla każdej Umawiającej się Strony trzy miesiące po zostaniu Umawiającą się Stroną zgodnie z postanowieniami artykułu 8.

3. Każdy szczególny Załącznik lub rozdział niniejszej Konwencji wchodzi w życie trzy miesiące po tym jak pięć Umawiających się Stron przyjęło ten szczególny Załącznik lub rozdział.

4. Po tym jak każdy Załącznik lub rozdział wszedł w życie zgodnie z ustępem 3 niniejszego artykułu, ten szczególny Załącznik lub rozdział wchodzi w życie dla każdej Umawiającej się Strony trzy miesiące po notyfikowaniu przez nią jego przyjęcia. Jednakże, żaden szczególny Załącznik nie wchodzi w życie w stosunku do Umawiającej się Strony, przed wejściem w życie samej Konwencji dla tej Umawiającej się Strony.

Depozytariusze Konwencji

Artykuł 19

1. Niniejsza Konwencja, wszystkie podpisy bez zastrzeżenia ratyfikacji oraz wszystkie dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia składane są Sekretarzowi Generalnemu Rady.

2. Depozytariusz:

a) otrzymuje i przechowuje oryginalne teksty niniejszej Konwencji;

b) przygotowuje uwierzytelnione odpisy oryginałów niniejszej Konwencji i przekazuje je Umawiającym się Stronom oraz tym członkom Rady, którzy nie są Umawiającymi się Stronami, a także Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych;

c) przyjmuje każdy podpis z zastrzeżeniem lub bez zastrzeżenia ratyfikacji, ratyfikację lub przystąpienie do niniejszej Konwencji, przyjmuje i przechowuje wszystkie dokumenty, notyfikacje i komunikaty dotyczące niniejszej Konwencji;

d) sprawdza czy podpis, dokument, notyfikacja lub komunikat dotyczący niniejszej Konwencji sporządzony jest w należytej formie i, o ile zaistnieje taka potrzeba, informuje o tym daną Umawiającą się Stronę;

e) powiadamia Umawiające się Strony, tych członków Rady, którzy nie są Umawiającymi się Stronami, oraz Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych o:

— podpisaniu, ratyfikacji, przystąpieniach i przyjęciach załączników oraz rozdziałów na mocy artykułu 8 niniejszej Konwencji,

— nowych rozdziałach Ogólnego Załącznika i nowych szczególnych załącznikach lub rozdziałach, których włączenie do Konwencji Komitet Zarządzający zadecydował polecić,

— dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji, Ogólnego Załącznika i każdego szczególnego Załącznika lub rozdziału zgodnie z artykułem 18 niniejszej Konwencji,

— otrzymanych notyfikacjach, zgodnie z artykułem 8, 10, 11, 12 i 13 niniejszej Konwencji;

— wycofaniu przyjęcia załączników/rozdziałów przez Umawiające się Strony,

— wypowiedzeniach na mocy artykułu 17 niniejszej Konwencji, oraz

— każdej zmianie przyjętej zgodnie z artykułem 15 niniejszej Konwencji oraz dacie jej wejścia w życie.

3. W razie zaistnienia rozbieżności między Umawiającą się Stroną a depozytariuszem odnośnie do wykonywania jego funkcji, depozytariusz lub Umawiająca się Strona informuje o tej kwestii pozostałe Umawiające się Strony i sygnatariuszy lub, o ile zaistnieje taka potrzeba, Komitet Zarządzający lub Radę.

Rejestracja i teksty autentyczne

Artykuł 20

Zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych, niniejsza Konwencja zostaje zarejestrowana w Sekretariacie Narodów Zjednoczonych na wniosek Sekretarza Generalnego Rady.

W dowód czego niżej podpisani, odpowiednio umocowani w tym celu, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Kyoto, dnia osiemnastego maja tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego trzeciego roku, w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są na równi autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostaje złożony do depozytu Sekretarzowi Generalnemu Rady, który przekaże uwierzytelnione odpisy wszystkim podmiotom określonym w artykule 8 ustęp 1 niniejszej Konwencji.

OGÓLNY ZAŁĄCZNIK

SPIS TREŚCI

Rozdział 1: Zasady ogólne

Rozdział 2: Definicje

Rozdział 3: Odprawa i inne formalności celne

Rozdział 4: Cła i podatki

A. Naliczanie, pobór i płatność ceł i podatków

B. Odroczenie terminu płatności ceł i podatków

C. Zwrot ceł i podatków

Rozdział 5: Bezpieczeństwo

Rozdział 6: Kontrola celna

Rozdział 7: Zastosowanie technologii informacyjnych

Rozdział 8: Stosunki między organami celnymi a stronami trzecimi

Rozdział 9: Informacje, decyzje i orzeczenia wydawane przez organy celne

A. Informacje o zasięgu ogólnym

B. Informacje o szczególnym charakterze

C. Decyzje i orzeczenia

Rozdział 10: Odwołania w sprawach celnych

A. Prawo do odwołania

B. Forma i podstawy odwołania

C. Rozpatrzenie odwołania

ROZDZIAŁ 1

ZASADY OGÓLNE

1.1. Norma

Definicje, normy i normy przejściowe w niniejszym Załączniku stosuje się do procedur i praktyk celnych wyszczególnionych w niniejszym Załączniku oraz, w zakresie w jakim ma zastosowanie, do procedur i praktyk określonych w szczególnych załącznikach.

1.2. Norma

Warunki jakie należy spełnić oraz formalności celne, których należy dopełnić w odniesieniu do procedur i praktyk w niniejszym Załączniku oraz w szczególnych załącznikach, są wyszczególnione w ustawodawstwie krajowym oraz są na tyle uproszczone na ile to możliwe.

1.3. Norma

Organy celne stanowią oraz utrzymują formalne konsultacyjne stosunki w dziedzinie handlu w celu zwiększenia współpracy oraz ułatwienia uczestnictwa w ustanawianiu najbardziej skutecznych metod współmiernych do postanowień krajowych oraz umów międzynarodowych.

ROZDZIAŁ 2

DEFINICJE

Do celów załączników do niniejszej Konwencji:

E1./F23.	„Odwołanie" oznacza akt, za pomocą którego osoba, której bezpośrednio dotyczy decyzja lub pominięcie organu celnego, a która uważa się za poszkodowaną, dochodzi odszkodowania przed właściwym organem;
E2./F19.	„Oszacowanie ceł i podatków" oznacza określenie należnej kwoty cła i podatku;
E3./F4.	„Kontrola oparta na audycie" oznacza środki, za pomocą których organy celne zapewniają samym sobie dokładność i autentyczność zgłoszeń poprzez sprawdzenie odpowiednich ksiąg, archiwów, systemów i danych handlowych będących w posiadaniu zainteresowanych osób;
E4./F15.	„Sprawdzanie zgłoszenia towarów" oznacza działanie podjęte przez organy celne dla upewnienia się, iż zgłoszenie towarów jest wypełnione poprawnie, oraz że wymagane dokumenty uzupełniające spełniają przewidziane warunki;
E5./F9.	„Odprawa celna" oznacza spełnienie formalności celnych niezbędnych do dopuszczenia towarów do użytku domowego, do wywozu lub do ich objęcia inną procedurą celną;
E6./F10.	„Organy celne" oznaczają służby rządowe, które odpowiedzialne są za administrację prawa celnego oraz pobieranie cła oraz podatków, a które także ponoszą odpowiedzialność za stosowanie innych postanowień ustawowych i wykonawczych odnoszących się do przywozu, wywozu, przewozu oraz składowania towarów;
E7./F3.	„Kontrola celna" oznacza środki stosowane przez organy celne, aby zapewnić zgodność z prawem celnym;
E8./F11.	„Należności celne" oznaczają cła ustanowione w taryfie celnej, na podstawie których towary mogą wejść lub opuścić obszar celny;
E9./F16.	„Formalności celne" oznaczają wszystkie działania, które muszą być przeprowadzone przez zainteresowane osoby oraz przez organy celne w celu dostosowania się do prawa celnego;
E10./F18.	„Prawo celne" oznacza postanowienia ustawowe i wykonawcze odnoszące się do przywozu, wywozu, przewozu i składowania, administrację i wykonywanie należące do organów celnych, a także postanowienia wykonawcze wydane przez organy celne w wykonaniu swoich kompetencji;
E11./F2.	„Urząd celny" oznacza administracyjną jednostkę organów celnych właściwą dla dokonania formalności celnych oraz pomieszczenia i innych obszarów zatwierdzonych dla takiego celu przez właściwe organy;
E12./F25.	„Obszar celny" oznacza terytorium, w którym stosuje się prawo celne Umawiającej się Strony;
E13./F6.	„Decyzja" oznacza indywidualny akt, na mocy którego organy celne podejmują decyzje w sprawie mającej odniesienie do prawa celnego;

E14./F7.	„Zgłaszający" oznacza osobę, która składa zgłoszenie towarów, lub w imieniu której zgłoszenie takie jest składane;
E15./F5.	„Termin wymagalności" oznacza datę dokonania opłaty należnego cła i podatku;
E16./F12.	„Cła i podatki" oznaczają należności celne przywozowe oraz podatki i/lub należności celne wywozowe i podatki;
E17./F27.	„Sprawdzenie towarów" oznacza fizyczną inspekcję towarów przez organy celne dla upewnienia się, że właściwości, pochodzenie, warunki, ilość i wartość towarów są zgodne z danymi szczegółowymi dostarczonymi w zgłoszeniu towarów;
E18./F13.	„Należności celne wywozowe i podatki" oznaczają należności celne i wszelkie inne cła, podatki lub opłaty pobierane od wywozu lub w związku z wywozem towarów, z wyjątkiem opłat, których kwota ograniczona jest do przybliżonych kosztów świadczonych usług lub pobieranych przez organy celne w imieniu innego organu krajowego;
E19./F8.	„Zgłoszenie towarów" oznacza zgłoszenie złożone w formie ustalonej przez organy celne, w którym zainteresowane osoby wskazują procedurę celną mającą zastosowanie do towarów i podaje dane szczegółowe, jakich wymagają organy celne do zastosowania tego postępowania;
E20./F14.	„Należności celne przywozowe i podatki" oznaczają należności celne i wszelkie inne cła, podatki lub opłaty pobierane od przywozu lub w związku z przywozem towarów, z wyjątkiem opłat, których kwota ograniczona jest do przybliżonych kosztów świadczonych usług lub pobieranych przez organy celne w imieniu innego organu krajowego;
E21./F1.	„Wzajemna pomoc administracyjna" oznacza działanie administracji celnej w imieniu lub we współpracy z inną administracją celną w celu właściwego zastosowania prawa celnego oraz w celu zapobiegania, dochodzenia i ścigania wykroczeń celnych;
E22./F21.	„Zaniechanie" oznacza zaniechanie działania lub wydanie wymaganej prawem celnym decyzji przez organy celne w rozsądnym terminie w sprawie należycie im przedstawionej;
E23./F22.	„Osoba" oznacza zarówno osobę fizyczną, jak i prawną, chyba że z kontekstu wynika inaczej;
E24./F20.	„Zwolnienie towarów" oznacza działanie, poprzez które organy celne pozwalają zainteresowanym osobom dysponować towarami będącymi przedmiotem odprawy celnej;
E25./F24.	„Spłata" oznacza zwrot całości lub części cła i podatków od towarów, odpuszczenie całościowe lub części, gdzie opłata nie została dokonana;
E26./F17.	„zabezpieczenie" oznacza środki, które zapewniają wypełnienie zobowiązań wobec organów celnych i są przez te organy uznane. Zabezpieczenie zwane jest „ogólnym" w przypadku gdy zapewnia ono wykonanie obowiązków wynikających z większej liczby operacji;
E27./F26.	„Strona trzecia" oznacza każdą osobę, która ma bezpośredni kontakt z organami celnymi, dla lub w imieniu innej osoby, odnośnie do przywozu, wywozu, przewozu oraz składowania towarów.

ROZDZIAŁ 3

ODPRAWA I INNE FORMALNOŚCI CELNE

Właściwe urzędy celne

3.1. Norma

Organy celne wyznaczają urzędy celne, w których towary mogą być przedstawione lub odprawiane. W określeniu kompetencji i lokalizacji tych urzędów oraz ich godzin pracy, należy przede wszystkim brać pod uwagę wymogi handlowe.

3.2. Norma

Na wniosek osoby zainteresowanej oraz z powodów uważanych za ważne dla organu celnego, pełni on funkcje, z zastrzeżeniem dostępności źródeł, ustanowione do celów procedur i praktyk celnych poza wyznaczonymi godzinami pracy lub poza urzędami celnymi. Wszystkie koszty, jakie nakładają organy celne są ograniczone do przybliżonych kosztów świadczonych usług.

3.3. Norma

Tam, gdzie urzędy celne znajdują się na wspólnym przejściu granicznym, dane administracje celne korelują godziny pracy i kompetencje tych urzędów.

3.4. Normy przejściowe

Na wspólnym przejściu granicznym, dane administracje celne organizują wspólne kontrole, w każdym przypadku, gdy to możliwe.

3.5. Normy przejściowe

Jeżeli organy celne zamierzają ustanowić nowy urząd celny lub przekształcić istniejący już na wspólnym przejściu granicznym, współpracują, tam gdzie to możliwe, z sąsiadującym organem celnym, aby ustanowić wspólny urząd celny w celu ułatwienia kontroli.

Zgłaszający

a) *Osoby uprawnione do występowania w charakterze zgłaszającego*

3.6. Norma

Ustawodawstwo krajowe określa warunki, na jakich osoba jest uprawniona do występowania w charakterze zgłaszającego.

3.7. Norma

Każda osoba mająca prawo do zbycia towarów jest uprawniona do występowania jako zgłaszający.

b) *Obowiązki zgłaszającego*

3.8. Norma

Zgłaszający ponosi odpowiedzialność wobec organów celnych za zgodność danych szczegółowych podanych w zgłoszeniu towarów oraz za opłatę cła i podatków.

c) *Prawa zgłaszającego*

3.9. Norma

Przed złożeniem zgłoszenia towarów, zgłaszający może, na określonych warunkach przewidzianych przez organy celne:

a) skontrolować towary; oraz

b) pobrać próbki

3.10. Norma

Organy celne nie wymagają oddzielnego zgłoszenia towarów w odniesieniu do próbek dozwolonych do pobrania pod dozorem celnym, pod warunkiem, że takie próbki włączone są do zgłoszenia towarów dotyczącego odpowiedniej przesyłki.

Zgłoszenie towarów

a) *Forma i treść zgłoszenia towarów*

3.11. Norma

Treść zgłoszenia towarów jest określona przez organy celne. Format papierowy tego zgłoszenia odpowiada wzorowi Narodów Zjednoczonych.

Dla zautomatyzowanej odprawy celnej, format elektronicznie złożonego zgłoszenia towarów oparty jest na międzynarodowych normach elektronicznej wymiany informacji zgodnie z Zaleceniami Rady Współpracy Celnej w sprawie technologii informacyjnych.

3.12. Norma

Organy celne ograniczają liczbę danych wymaganych w zgłoszeniu towarów tylko do takich danych szczegółowych, które uważane są za niezbędne do oceny i pobierania opłat celnych oraz podatków, tworzenia statystyk oraz zastosowania prawa celnego.

3.13. Norma

Jeżeli, z powodów uważanych za ważne dla organów celnych, zgłaszający nie posiada wszystkich informacji wymaganych w zgłoszeniu towarów, dozwolone jest złożenie tymczasowego lub niekompletnego zgłoszenie towarów, pod warunkiem że zawiera ono dane szczegółowe uważane za niezbędne przez organy celne oraz, że zgłaszający zobowiązuje się do ich uzupełnienia w określonym terminie.

3.14. Norma

Jeżeli organy celne rejestrują tymczasowe lub niekompletne zgłoszenie towarów, taryfa zastosowana do towarów nie jest różna od tej, która byłaby zastosowana w przypadku kompletnego i poprawnego zgłoszenia złożonego w pierwszej instancji.

Zwolnienie towarów nie jest opóźnione pod warunkiem, że wszystkie wymagane zabezpieczenia zostały złożone w celu zapewnienia pobrania wszystkich stosowanych ceł i podatków.

3.15. Norma

Organy celne wymagają złożenia oryginalnego zgłoszenia towarów i minimalnej liczby niezbędnych kopii.

b) *Dokumenty uzupełniające zgłoszenie towarów*

3.16. Norma

Na poparcie zgłoszenia towarów, organy celne wymagają jedynie dokumentów niezbędnych w celu umożliwienia kontroli działań oraz w celu zapewnienia, że wszystkie wymagania odnoszące się do stosowania prawa celnego zostały spełnione.

3.17. Norma

W przypadku gdy niektóre dokumenty uzupełniające nie mogą zostać złożone ze zgłoszeniem towarów z powodów uważanych za ważne przez organy celne, organy celne pozwalają na przedstawienie ich w określonym terminie.

3.18. Normy przejściowe

Organy celne pozwalają na złożenie dokumentów uzupełniających za pomocą środków elektronicznych.

3.19. Norma

Organy celne nie wymagają tłumaczenia danych szczegółowych dokumentów uzupełniających za wyjątkiem, gdy konieczne jest przetwarzanie zgłoszenia towarów.

Składanie, rejestracja i sprawdzanie zgłoszenia towarów

3.20. Norma

Organy celne zezwalają na składanie zgłoszenia towarów w każdym wyznaczonym do tego urzędzie celnym.

3.21. Norma przejściowa

Organy celne zezwalają na składanie zgłoszenia towarów za pomocą środków elektronicznych.

3.22. Norma

Zgłoszenie towarów składa się w czasie godzin pracy wyznaczonych przez organy celne.

3.23. Norma

Jeżeli ustawodawstwo krajowe ustanawia termin składania zgłoszenia towarów, wyznaczony czas jest wystarczający, aby umożliwić zgłaszającemu uzupełnienie zgłoszenia towarów oraz uzyskanie wymaganych dokumentów uzupełniających.

3.24. Norma

Na wniosek zgłaszającego oraz z przyczyn uważanych za ważne przez organy celne, rozszerzają one termin przyznany do składania zgłoszenia towarów.

3.25. Norma

Ustawodawstwo krajowe ustanawia postanowienia dla składania i rejestracji oraz sprawdzania zgłoszenia towarów oraz dokumentów uzupełniających przed przybyciem towarów.

3.26. Norma

Jeżeli organy celne nie mogą zarejestrować zgłoszenia towarów, podają zgłaszającemu przyczynę.

3.27. Norma

Organy celne zezwalają zgłaszającemu zmienić zgłoszenie towarów już wniesione, pod warunkiem, że wniosek zostaje złożony przed rozpoczęciem kontroli towarów i zgłoszenia towarów.

3.28. Norma przejściowa

Organy celne zezwalają zgłaszającemu zmienić zgłoszenie towarów, jeżeli wniosek został złożony po rozpoczęciu sprawdzania zgłoszenia towarów, jeżeli przyczyny podane przez zgłaszającego uważane się za ważne przez organy celne.

3.29. Norma przejściowa

Zgłaszającemu zezwala się na wycofanie zgłoszenia towarów i zwrócenie się z wnioskiem o inną procedurę celną pod warunkiem, że wniosek ten został złożony do organów celnych przed zwolnieniem towarów, a przyczyny uważne są za ważne przez organy celne.

3.30. Norma

Sprawdzanie zgłoszenia towarów dokonuje się w tym samym czasie lub gdy tylko zgłoszenie towarów zostanie zarejestrowane.

3.31. Norma

Do celów sprawdzenia zgłoszenia towarów, organy celne podejmują tylko takie działania, jakie uważają za istotne, aby zapewnić zgodność z prawem celnym.

Procedury szczególne dla uprawnionych osób

3.32. Norma przejściowa

Dla uprawnionych osób, które spełniają kryteria określone przez organy celne, włączając posiadanie właściwego rejestru zgodności z wymaganiami celnymi oraz zadowalającego systemu zarządzania ich rejestrami handlowymi, organy celne zapewniają:

— zwolnienie towarów po dostarczeniu minimum informacji koniecznych do identyfikacji towarów oraz zezwolenie na późniejsze uzupełnienie końcowego zgłoszenia towarów,

— odprawę celną towarów w pomieszczeniach zgłaszającego lub innym miejscu dozwolonym przez organy celne,

— oraz, dodatkowo, w miarę możliwości, inne procedury szczególne, takie jak:

— zezwolenie na pojedyncze zgłoszenie towarów dla wszystkich przywozów i wywozów w określonym czasie, gdy towary są przywożone lub wywożone często przez tą samą osobę,

— wykorzystanie przez uprawnione osoby rejestrów handlowych do samooceny ich ceł oraz zobowiązań podatkowych oraz, gdzie stosowne, aby zapewnić zgodność z innymi wymaganiami celnymi,

— zezwolenie na składanie zgłoszenia towarów za pomocą środków wejścia do rejestrów upoważnionej osoby uzupełnione później przez dodatkowe zgłoszenie towarów.

Kontrola towarów

a) *Czas wymagany do kontroli towarów*

3.33. Norma

Jeżeli organy celne decydują, że zgłoszone towary są badane, badanie to ma miejsce gdy tylko zgłoszenie towarów zostanie zarejestrowane.

3.34. Norma

Podczas wyznaczania badania, priorytet mają żywe zwierzęta oraz towary łatwo psujące się oraz inne, które organy celne uważają za pilnie potrzebne.

3.35. Norma przejściowa

Jeżeli towary muszą być poddane inspekcji przez inne właściwe organy, a organy celne również wyznaczają badanie, organy celne zapewniają, aby inspekcje były skoordynowane oraz, jeżeli to możliwe, przeprowadzone w tym samym czasie.

b) *Obecność zgłaszającego przy kontroli towarów*

3.36. Norma

Organy celne rozważają wnioski zgłaszających dotyczące obecności lub aby być reprezentowanym podczas badania towarów. Wnioski takie są rozpatrywane pozytywnie, o ile nie zaistnieją wyjątkowe okoliczności.

3.37. Norma

Jeżeli organy celne uważają za użyteczne, mogą wymagać obecności zgłaszającego lub aby był on reprezentowany podczas badania towarów w celu udzielenia jakiejkolwiek pomocy niezbędnej dla ułatwienia badania.

c) *Pobieranie próbek przez organy celne*

3.38. Norma

Próbki pobierane są tylko wtedy, gdy organy celne uważają to za niezbędne do ustalenia taryfy i/lub wartości towarów zgłoszonych lub zapewnienia stosowania innych postanowień ustawodawstwa krajowego. Pobrane próbki powinny być możliwie najmniejsze.

Błędy

3.39. Norma

Organy celne nie nakładają znacznych kar za błędy, jeżeli są one przekonane, że te błędy są nieumyślne oraz, że nie istniał zamiar oszustwa lub rażącego zaniedbania. Jeżeli organy celne uważają za konieczne zniechęcenie ponownego popełnienia takich błędów, kara może zostać nałożona, ale nie większa niż to konieczne do tego celu.

Zwolnienie towaru po odprawie celnej

3.40. Norma

Towary zgłoszone zwalniane są gdy tylko organy celne zbadają je lub zadecydują, żeby ich nie badać, pod warunkiem, że:

— żadne przestępstwo nie zostało wykryte,

— pozwolenie na przywóz lub wywóz, lub jakikolwiek inny dokument wymagany zostały otrzymane,

— wszystkie zezwolenia odnoszące się do danej procedury uzyskano, oraz

— wszystkie cła oraz podatki zostały zapłacone lub podjęto właściwe działania, aby zapewnić ich pobranie.

3.41. Norma

Jeżeli organy celne są przekonane, że zgłaszający dopełni później wszystkich formalności odnoszących się do odprawy celnej, zwalniają towary, pod warunkiem, że zgłaszający dostarcza handlowy lub urzędowy dokument podający główne szczegóły danej przesyłki, który organy celne mogą przyjąć, oraz, że zabezpieczenie, gdzie wymagane, dostarczono dla zapewnienia pobierania wszystkich stosowanych ceł i podatków.

3.42. Norma

Jeżeli organy celne podejmą decyzję o wymogu analizy laboratoryjnej próbek, szczegółowych dokumentów technicznych lub porady ekspertów, zwalniają one towary zanim wyniki tych badań są znane, pod warunkiem, że wszystkie zabezpieczenia dostarczono, oraz gdy organy celne mają pewność, że towary nie podlegają zakazom lub ograniczeniom.

3.43. Norma

Jeżeli zostaje wykryte przestępstwo, organy celne nie czekają na zakończenie administracyjnych lub prawnych działań przed zwolnieniem towarów, pod warunkiem, że towary nie podlegają konfiskacie lub przepadkowi, lub są potrzebne jako dowody na późniejszym etapie, a także gdy zgłaszający płaci cło i podatki oraz dostarcza zabezpieczeń, aby zapewnić pobranie innych dodatkowych ceł i podatków oraz kar, które mogą być nałożone.

Pozostawienie lub zniszczenie towarów

3.44. Norma

Jeżeli towary nie zostały jeszcze zwolnione do użytku domowego, lub jeżeli zostały poddane innej procedurze celnej, oraz pod warunkiem że żadne przestępstwo nie zostało wykryte, nie wymaga się aby dana osoba płaciła cła i podatki lub była uprawniona do zwrotu:

— jeżeli na jej wniosek takie towary zostały pozostawione lub zniszczone lub uznane jako bezwartościowe podczas kontroli celnej, w zależności od decyzji organu celnego. Wszystkie koszty z tym związane ponosi osoba zainteresowana,

— jeżeli takie towary są niszczone lub nieodwracalnie utracone na skutek wypadku lub działania sił wyższych, pod warunkiem, że takie zniszczenie lub strata są należycie ustalone zgodnie z wymogami organów celnych,

— w wyniku ubytku związanego z właściwościami towarów, jeżeli takie ubytki są należycie ustalone zgodnie z wymogami organów celnych.

Odpady lub złom pozostające po zniszczeniu podlegają, w przypadku użytku domowego lub wywozu, cłom i podatkom, które miałyby zastosowanie wobec odpadów i złomu przywożonego lub wywożonego w takim samym stanie.

3.45. Norma przejściowa

Jeżeli organy celne sprzedają towary, które nie zostały zgłoszone w odpowiednim czasie lub nie mogły zostać zwolnione, mimo że przestępstwo nie zostało wykryte, wpływy pieniężne ze sprzedaży po odjęciu wszystkich ceł i podatków oraz innych poniesionych opłat i kosztów, zostają przekazane osobom uprawnionym do ich otrzymania lub, jeżeli nie jest to możliwe, trzymane do ich dyspozycji przez określony czas.

ROZDZIAŁ 4

CŁA I PODATKI

A. **Naliczanie, pobór i płatność ceł i podatków**

4.1. Norma

Ustawodawstwo krajowe określa okoliczności, w których powstaje obowiązek celny i podatkowy.

4.2. Norma

Okres, w obrębie którego stosowane cła i podatki są oszacowane, określa ustawodawstwo krajowe. Oszacowanie następuje, gdy tylko zgłoszenie towarów zostaje złożone lub obowiązek powstaje w inny sposób.

4.3. Norma

Czynniki, na których oparte jest oszacowanie ceł i podatków oraz warunki, na których są one ustalane, określa ustawodawstwo krajowe.

4.4. Norma

Stawki ceł i podatków podane są w urzędowych publikacjach.

4.5. Norma

Ustawodawstwo krajowe określa punkt w czasie, który brany jest pod uwagę podczas określania stawek ceł oraz podatków.

4.6. Norma

Ustawodawstwo krajowe określa metody, które mogą być używane przy uiszczaniu ceł i podatków.

4.7. Norma

Ustawodawstwo krajowe określa osobę(-y) odpowiedzialną za opłaty ceł i podatków.

4.8. Norma

Ustawodawstwo krajowe ustala termin wymagalności oraz miejsce dokonywania opłat.

4.9. Norma

Jeżeli ustawodawstwo krajowe określa, że termin wymagalności może być po zwolnieniu towarów, termin ten może wystąpić najmniej na 10 dni po ich zwolnieniu. Żadne odsetki nie należą się za okres między datą zwolnienia oraz terminem wymagalności.

4.10. Norma

Ustawodawstwo krajowe określa termin, w jakim organy celne mogą podjąć działania prawne w celu pobrania ceł i podatków niezapłaconych przed terminem wymagalności.

4.11. Norma

Ustawodawstwo krajowe ustala stawki odsetek nakładanych od kwot ceł i podatków, które nie zostały zapłacone przed terminem wymagalności oraz warunki stosowania takich odsetek.

4.12. Norma

Jeżeli cła i podatki zostały zapłacone, kwit stanowiący dowód na dokonanie płatności jest wydawany płacącemu, o ile nie ma innych dowodów na dokonanie zapłaty.

4.13. Norma przejściowa

Ustawodawstwo krajowe określa minimalną wartość i/lub minimalną kwotę ceł i podatków, poniżej których żadne cła lub podatki nie będą pobierane.

4.14. Norma

Jeżeli organy celne wykryją, że błędy w zgłoszeniu towarów lub oszacowaniu ceł i podatków spowodują lub spowodowały pobieranie lub odzyskanie kwot ceł i podatków mniejszych niż prawnie należne, poprawiają one błędy i pobierają kwoty niedopłacone. Jednakże, jeżeli kwota o którą chodzi, jest mniejsza niż minimalna przewidziana w ustawodawstwie krajowym, organy celne nie pobierają lub nie odzyskują tej kwoty.

B. Odroczenie płatności ceł i podatków

4.15. Norma

Jeżeli ustawodawstwo krajowe zapewnia odroczenie terminu płatności ceł i podatków, określa warunki, na których takie udogodnienie jest dozwolone.

4.16. Norma

Zezwala się na odroczenie płatności bez odsetek w możliwym zakresie.

4.17. Norma

Okres dla odroczenia płatności ceł i podatków wynosi co najmniej 14 dni.

C. Zwrot ceł i podatków

4.18. Norma

Zwrot jest przyznawany, jeżeli zostaje ustalone, że z powodu błędu w oszacowaniu zawyżono cła i podatki.

4.19. Norma

Zwrot przyznaje się w odniesieniu do przywozu lub wywozu towarów, które okazały się być uszkodzone lub z innych powodów niezgodne z ustalonymi specyfikacjami w momencie przywozu lub wywozu i zwraca się je albo dostawcy albo innej osobie wyznaczonej przez dostawcę, z zastrzeżeniem następujących warunków:

— towary nie były używane lub naprawiane w kraju przywozu, oraz są powrotnie wywożone w rozsądnym terminie,

— towary nie były używane lub naprawiane w kraju, do którego były wywiezione i są powrotnie przywożone w rozsądnym terminie.

Jednakże użytkowanie towarów nie utrudniania zwrotu, jeżeli takie użytkowanie było niezbędne do wykrycia wad lub innych okoliczności, które spowodowały powrotny wywóz lub powrotny przywóz towarów.

Jako alternatywa powrotnego wywozu lub powrotnego przywozu, towary mogą zostać przekazane na rzecz państwa lub zniszczone lub uznane za bezwartościowe podczas kontroli celnej, w zależności od decyzji organu celnego. Takie przekazanie lub zniszczenie nie wiąże się z kosztami dochodu.

4.20. Norma przejściowa

Jeżeli organy celne wydają pozwolenie dla towarów pierwotnie zgłoszonych do procedury celnej z opłatą ceł i podatków, na objęcie ich inną procedurą celną, dokonuje się zwrotu wszystkich ceł i podatków poniesionych w nadwyżce w odniesieniu do nowej procedury.

4.21. Norma

Decyzje w sprawie skarg w odniesieniu do zwrotów podejmuje się i niezwłocznie notyfikuje pisemnie zainteresowanym osobom, a zwrot nadpłaconych kwot dokonywany jest gdy tylko to możliwe po weryfikacji skargi.

4.22. Norma

Jeżeli organy celne ustaliły nadpłatę jako wynik błędu ze strony organów celnych w oszacowaniu ceł i podatków, zwrot zostanie dokonany na zasadzie priorytetu.

4.23. Norma

W przypadku ustalenia terminów, po przekroczeniu których skargi o zwrot nie będą przyjmowane, terminy takie są na tyle długie, aby wziąć pod uwagę okoliczności odnoszące się do każdego rodzaju przypadku, w którym zwrot może być przyznany.

4.24. Norma

Zwrot nie może zostać przyznany, jeśli objęta kwota jest mniejsza niż minimalna przewidziana w ustawodawstwie krajowym.

ROZDZIAŁ 5

BEZPIECZEŃSTWO

5.1. Norma

Ustawodawstwo krajowe wylicza przypadki, w których wymagane jest zabezpieczenie oraz określa formy zabezpieczenia.

5.2. Norma

Organy celne ustalają kwotę zabezpieczenia.

5.3. Norma

Każdej osobie, od której wymaga się dostarczenia zabezpieczenia, zezwala się, aby wybrała formę zabezpieczenia, pod warunkiem, że jest to sposób przyjęty przez organy celne.

5.4. Norma

Jeżeli ustawodawstwo krajowe tak stanowi, organy celne nie wymagają zabezpieczenia, jeżeli są przekonane, że zobowiązania wobec nich będą spełnione.

5.5. Norma

Jeżeli wymagane jest zabezpieczenie dla zapewnienia, że zobowiązania wynikające z procedury celnej zostaną wypełnione, organy celne przyjmują ogólne zabezpieczenie, w szczególności od zgłaszających, którzy regularnie zgłaszają towary do oclenia w różnych urzędach na obszarze celnym.

5.6. Norma

Jeżeli wymagane jest zabezpieczenie, kwota zabezpieczenia możliwie niska, w odniesieniu do opłat ceł i podatków nie przekracza kwoty potencjalnego obciążenia.

5.7. Norma

Jeżeli zabezpieczenie dostarczono, jest ono zwolnione możliwie szybko po uzyskaniu pewności przez urząd celny, że zobowiązania, odnośnie do których wymagano zabezpieczenia, zostały należycie spełnione.

ROZDZIAŁ 6

KONTROLA CELNA

6.1. Norma

Wszystkie towary, włączając środki transportu, które są przywożone lub opuszczają obszar celny, bez względu na to czy podlegają ocleniu i podatkom, podlegają kontroli celnej.

6.2. Norma

Kontrola celna ograniczona jest do tego, co konieczne, aby zapewnić zgodność z prawem celnym.

6.3. Norma

W zastosowaniu kontroli celnej, organy celne wykorzystują zarządzanie ryzykiem.

6.4. Norma

Organy celne wykorzystują analizę ryzyka do ustalenia, które osoby i które towary, włączając środki transportu, powinny być badane oraz zakres badania.

6.5. Norma

Organy celne przyjmują strategie zgodności pomiarów dla wsparcia zarządzania ryzykiem.

6.6. Norma

Systemy kontroli celnej zawierają kontrole oparte na audycie.

6.7. Norma

Organy celne starają się współpracować z innymi administracjami celnymi oraz zawierać porozumienia o wzajemnej pomocy administracyjnej w celu poprawy kontroli celnej.

6.8. Norma

Organy celne starają się współpracować w dziedzinie handlu oraz zawierać protokoły ustaleń w celu poprawy kontroli celnej.

6.9. Normy przejściowe

Organy celne wykorzystują w największym możliwym zakresie technologie informacyjne i handel elektroniczny w celu poprawy kontroli celnej.

6.10. Norma

Organy celne oceniają handlowe systemy podmiotów gospodarczych, jeżeli systemy te wywierają wpływ na działania celne, aby zapewnić zgodność z wymogami celnymi.

ROZDZIAŁ 7

ZASTOSOWANIE TECHNOLOGII INFORMACYJNYCH

7.1. Norma

Organy celne stosują technologie informacyjne do wsparcia działań celnych, gdzie jest to efektywne pod względem kosztów oraz wydajne dla organów celnych oraz dla handlu. Organy celne określają warunki dla stosowania technologii informacyjnych.

7.2. Norma

Wprowadzając aplikacje komputerowe, organy celne wykorzystują międzynarodowo przyjęte normy.

7.3. Norma

Wprowadzenie technologii informacyjnych przeprowadzane jest w konsultacji ze wszystkimi odpowiednimi stronami bezpośrednio zaangażowanymi, w możliwie jak największym zakresie.

7.4. Norma

Nowe lub poprawione ustawodawstwo krajowe zapewnia:

— metody handlu elektronicznego jako alternatywne do wymogów opartych na papierowej dokumentacji,

— elektroniczne oraz papierowe formy poświadczania,

— prawo organów celnych do zatrzymania informacji dla ich własnego użytku, gdzie właściwe, do wymiany takich informacji z innymi administracjami celnymi oraz wszystkimi innymi prawnie zatwierdzonymi stronami za pomocą technik handlu elektronicznego.

ROZDZIAŁ 8

STOSUNKI MIĘDZY ORGANAMI CELNYMI A STRONAMI TRZECIMI

8.1. Norma

Osoby zainteresowane mają prawo wyboru sposobu przeprowadzania transakcji z organami celnymi bezpośrednio lub przez wyznaczenie strony trzeciej do działania w ich imieniu.

8.2. Norma

Ustawodawstwo krajowe określa warunki, na których każda osoba może działać dla i w imieniu innej osoby wobec organów celnych oraz ustanawia odpowiedzialność stron trzecich wobec organów celnych za cła i podatki, oraz za jakiekolwiek nieprawidłowości.

8.3. Norma

Transakcje celne, w przypadku których osoba zainteresowana wybiera ich przeprowadzenie we własnym imieniu nie może być traktowana mniej korzystnie lub podlegać bardziej ostrym wymaganiom niż te transakcje celne, które przeprowadzane są dla osoby zainteresowanej przez osoby trzecie.

8.4. Norma

Osoba wyznaczana jako strona trzecia ma te same prawa co osoba, która ją wyznaczyła w sprawach odnoszących się to przeprowadzenie transakcji związanych z cłami.

8.5. Norma

Organy celne zapewniają stronom trzecim uczestniczenie w ich formalnych konsultacjach z przedstawicielami handlu.

8.6. Norma

Organy celne określają okoliczności, w których nie są one przygotowane do przeprowadzenia transakcji ze stroną trzecią.

8.7. Norma

Organy celne notyfikują na piśmie trzeciej stronie decyzję o nie przeprowadzaniu transakcji.

ROZDZIAŁ 9

INFORMACJE, DECYZJE I ORZECZENIA DOSTARCZANE PRZEZ ORGANY CELNE

A. Informacje o zasięgu ogólnym

9.1. Norma

Organy celne zapewniają, że wszystkie istotne informacje o zasięgu ogólnym odnoszące się do prawa celnego są łatwo dostępne dla każdej zainteresowanej osoby.

9.2. Norma

Jeżeli w związku ze zmianą prawa celnego, uzgodnień administracyjnych lub wymogów należy zmienić informacje, które upowszechniono, organy celne zapewniają łatwy dostęp do skorygowanych informacji z wystarczającym wyprzedzeniem przed ich wejściem w życie, aby umożliwić zainteresowanym osobom ich uwzględnienie, o ile wyprzedzenie takie nie jest wykluczone.

9.3. Norma przejściowa

Organy celne wykorzystują technologie informacyjne do poprawy dostarczania informacji.

B. Informacje o szczególnym charakterze

9.4. Norma

Na wniosek zainteresowanej osoby, organy celne dostarczają tak szybko jak to możliwe, informacje odnoszące się do szczególnych spraw podniesionych przez zainteresowaną osobę i odnoszące się do prawa celnego.

9.5. Norma

Organy celne dostarczają nie tylko informacje szczególnie wnioskowane, ale także wszystkie inne informacje, które uważają, że zainteresowana strona powinna posiadać.

9.6. Norma

Jeżeli organy celne dostarczają informacje, zapewniają one, że nie ujawniają one danych personalnych lub poufnych dotyczących organów celnych lub stron trzecich, o ile takie ujawnienie nie jest wymagane lub zezwala na nie ustawodawstwo krajowe.

9.7. Norma

Jeżeli organy celne nie mogą dostarczyć informacji nieodpłatnie, jakakolwiek opłata ogranicza się do przybliżonego kosztu wykonanej usługi.

C. Decyzje i orzeczenia

9.8. Norma

Na pisemny wniosek osoby zainteresowanej, organy celne notyfikują swoją decyzję na piśmie w terminie określonym w ustawodawstwie krajowym. Jeżeli decyzja jest niekorzystna dla osoby zainteresowanej, zostanie podane jej uzasadnienie oraz możliwości odwołania.

9.9. Norma

Organy celne wydają wiążące orzeczenia na wniosek osoby zainteresowanej, pod warunkiem, że organy celne posiadają wszystkie informacje, które uważają za konieczne.

ROZDZIAŁ 10

ODWOŁANIA W SPRAWACH CELNYCH

A. Prawo do odwołania

10.1. Norma

Ustawodawstwo krajowe zapewnia prawo do odwołania w sprawach celnych.

10.2. Norma

Każda osoba, której bezpośrednio dotyczy decyzja lub pominięcie organów celnych, ma prawo do odwołania.

10.3. Norma

Osoba, której bezpośrednio dotyczy decyzja lub zaniechanie, otrzymuje, po wniesieniu do organów celnych wniosku, uzasadnienie takiej decyzji lub zaniechania na piśmie w terminie określonym w ustawodawstwie krajowym. Może to prowadzić lub nie do odwołania.

10.4. Norma

Ustawodawstwo krajowe zapewnia prawo wstępnego odwołania się do organów celnych.

10.5. Norma

Jeżeli odwołanie skierowane do organów celnych jest oddalone, skarżący ma prawo dalszego odwołania do organu niezależnego od administracji celnej.

10.6. Norma

W ostatniej instancji, skarżący ma prawo odwołania się do organu sądowego.

B. **Forma oraz uzasadnienie odwołania**

10.7. Norma

Odwołanie składa się na piśmie wraz z uzasadnieniem, na jakiej podstawie jest ono składane.

10.8. Norma

Ustala się termin składania odwołania od decyzji organów celnych; musi on być taki, aby zapewnić skarżącemu czas na zapoznanie się z zaskarżaną decyzją określoną w rozdziale 10.2 oraz przygotowanie odwołania.

10.9. Norma

Jeżeli odwołanie skierowane jest do organów celnych, organy te nie wymagają wniesienia żadnych dodatkowych dowodów wraz z odwołaniem, ale we właściwych okolicznościach dają określony czas na złożenie takich dowodów.

C. **Rozpatrzenie odwołania**

10.10. Norma

Organy celne wydają orzeczenie w odniesieniu do odwołania oraz powiadamiają o nim na piśmie skarżącego w możliwie najkrótszym czasie.

10.11. Norma

Jeżeli odwołanie do organów celnych jest odrzucone, organy celne podają przyczyny odrzucenia na piśmie oraz wskazują skarżącemu możliwości złożenia dalszych odwołań do administracyjnego lub niezależnego organu oraz wskazują terminy składania takiego odwołania.

10.12. Norma

Jeżeli odwołanie jest dozwolone, organy celne wprowadzają w życie swoją decyzję lub orzeczenie niezależnego organu lub organy sądowego w możliwie najkrótszym czasie, z wyjątkiem przypadków, gdy organy celne odwołują się od orzeczenia.

PROTOCOL OF AMENDMENT TO THE INTERNATIONAL CONVENTION ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONISATION OF CUSTOMS PROCEDURES

(done at Brussels on 26 June 1999)

The Contracting Parties to the International Convention on the simplification and harmonisation of customs procedures (done at Kyoto on 18 May 1973 and entered into force on 25 September 1974), hereinafter 'the Convention', established under the auspices of the Customs Cooperation Council, hereinafter 'the Council',

CONSIDERING that to achieve the aims of:

— eliminating divergence between the customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges,

— meeting the needs of international trade and the customs for facilitation, simplification and harmonisation of customs procedures and practices,

— ensuring appropriate standards of customs control, and

— enabling the customs to respond to major changes in business and administrative methods and techniques,

the Convention must be amended,

CONSIDERING also that the amended Convention:

— must provide that the core principles for such simplification and harmonisation are made obligatory on Contracting Parties to the amended Convention,

— must provide the customs with efficient procedures supported by appropriate and effective control methods, and

— will enable the achievement of a high degree of simplification and harmonisation of customs procedures and practices which is an essential aim of the Council, and thus make a major contribution to facilitation of international trade,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1

The Preamble and the Articles of the Convention are amended as set out in the text contained in Appendix I hereto.

Article 2

The Annexes of the Convention are replaced by the General Annex contained in Appendix II and by the specific annexes contained in Appendix III hereto.

Article 3

1. Any Contracting Party to the Convention may express its consent to be bound by this Protocol, including Appendices I and II, by:

(a) signing it without reservation of ratification;

(b) depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or

(c) acceding to it.

2. This Protocol shall be open until 30 June 2000 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Contracting Parties to the Convention. Thereafter, it shall be open for accession.

3. This Protocol, including Appendices I and II, shall enter into force three months after 40 Contracting Parties have signed this Protocol without reservation of ratification or have deposited their instrument of ratification or accession.

4. After 40 Contracting Parties have expressed their consent to be bound by this Protocol in accordance with paragraph 1, a Contracting Party to the Convention shall accept the amendments to the Convention only by becoming a party to this Protocol. For such a Contracting Party, this Protocol shall come into force three months after it signs this Protocol without reservation of ratification or deposits an instrument of ratification or accession.

Article 4

Any Contracting Party to the Convention may, when it expresses its consent to be bound by this Protocol, accept any of the specific annexes or chapters therein contained in Appendix III hereto and shall notify the Secretary-General of the Council of such acceptance and of the recommended practices in respect of which it enters reservations.

Article 5

After the entry into force of this Protocol, the Secretary-General of the Council shall not accept any instrument of ratification or accession to the Convention.

Article 6

In relations between the Parties hereto, this Protocol with its appendices shall supersede the Convention.

Article 7

The Secretary-General of the Council shall be the depositary of this Protocol and shall perform the functions as provided for in Article 19 contained in Appendix 1 to this Protocol.

Article 8

This Protocol shall be open for signature by the Contracting Parties to the Convention at the Headquarters of the Council in Brussels from 26 June 1999.

Article 9

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Protocol and its Appendices shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary-General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Brussels, this twenty-sixth day of June nineteen hundred and ninety-nine, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary-General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 contained in Appendix 1 to this Protocol.

INTERNATIONAL CONVENTION ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONISATION OF CUSTOMS PROCEDURES

(as amended)

PREAMBLE

The Contracting Parties to the present Convention established under the auspices of the customs Cooperation Council,

ENDEAVOURING to eliminate divergence between the customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges,

DESIRING to contribute effectively to the development of such trade and exchanges by simplifying and harmonising customs procedures and practices and by fostering international cooperation,

NOTING that the significant benefits of facilitation of international trade may be achieved without compromising appropriate standards of customs control,

RECOGNISING that such simplification and harmonisation can be accomplished by applying, in particular, the following principles:

— the implementation of programmes aimed at continuously modernising customs procedures and practices and thus enhancing efficiency and effectiveness,

— the application of customs procedures and practices in a predictable, consistent and transparent manner,

— the provision to interested parties of all the necessary information regarding customs laws, regulations, administrative guidelines, procedures and practices,

— the adoption of modern techniques such as risk management and audit-based controls, and the maximum practicable use of information technology,

— cooperation wherever appropriate with other national authorities, other customs administrations and the trading communities,

— the implementation of relevant international standards,

— the provision to affected parties of easily accessible processes of administrative and judicial review,

CONVINCED that an international instrument incorporating the above objectives and principles that Contracting Parties undertake to apply would lead to the high degree of simplification and harmonisation of customs procedures and practices which is an essential aim of the customs Cooperation Council, and so make a major contribution to facilitation of international trade,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

CHAPTER 1

Definitions

Article 1

For the purposes of this Convention:

(a) 'standard' means a provision the implementation of which is recognised as necessary for the achievement of harmonisation and simplification of customs procedures and practices;

(b) 'transitional standard' means a standard in the General Annex for which a longer period for implementation is permitted;

(c) 'recommended practice' means a provision in a specific annex which is recognised and practices, the widest possible application of which is considered to be desirable;

(d) 'national legislation' means laws, regulations and other measures imposed by a competent authority of a Contracting Party and applicable throughout the territory of the Contracting Party concerned, or treaties in force by which that Party is bound;

(e) 'General Annex' means the set of provisions applicable to all the customs procedures and practices referred to in this Convention;

(f) 'specific annex' means a set of provisions applicable to one or more customs procedures and practices referred to in this Convention;

(g) 'Guidelines' means a set of explanations of the provisions of the General Annex, specific annexes and chapters therein which indicate some of the possible courses of action to be followed in applying the standards, transitional standards and recommended practices, and in particular describing best practices and recommending examples of greater facilities;

(h) 'Permanent Technical Committee' means the Permanent Technical Committee of the Council;

(ij) 'Council' means the organisation set up by the Convention establishing a Customs Cooperation Council, done at Brussels on 15 December 1950;

(k) 'customs or economic union' means a union constituted by, and composed of States which has competence to adopt its own regulations that are binding on those States in respect of matters governed by this Convention, and has competence to decide, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify or accede to this Convention.

CHAPTER II

SCOPE AND STRUCTURE

Scope of the Convention

Article 2

Each Contracting Party undertakes to promote the simplification and harmonisation of customs procedures and, to that end, to conform, in accordance with the provisions of this Convention, to the standards, transitional standards and recommended practices in the annexes to this Convention. However, nothing shall prevent a Contracting Party from granting facilities greater than those provided for therein, and each Contracting Party is recommended to grant such greater facilities as extensively as possible.

Article 3

The provisions of this Convention shall not preclude the application of national legislation with regard to either prohibitions or restrictions on goods which are subject to customs control.

Structure of the Convention

Article 4

1. The Convention comprises a body, a General Annex and specific annexes.

2. The General Annex and each specific annex to this Convention consist, in principle, of chapters which subdivide an annex and comprise:

(a) definitions; and

(b) standards, some of which in the General Annex are transitional standards.

3. Each specific annex also contains recommended practices.

4. Each Annex is accompanied by Guidelines, the texts of which are not binding upon Contracting Parties.

Article 5

For the purposes of this Convention, any specific annex(es) or chapter(s) therein to which a Contracting Party is bound shall be construed to be an integral part of the Convention, and in relation to that Contracting Party any reference to the Convention shall be deemed to include a reference to such annex(es) or chapter(s).

CHAPTER III

MANAGEMENT OF THE CONVENTION

Management Committee

Article 6

1. There shall be established a Management Committee to consider the implementation of this Convention, any measures to secure uniformity in the interpretation and application thereof, and any amendments proposed thereto.

2. The Contracting Parties shall be members of the Management Committee.

3. The competent administration of any entity qualified to become a Contracting Party to this Convention under the provisions of Article 8 or of any Member of the World Trade Organisation shall be entitled to attend the sessions of the Management Committee as an observer. The status and rights of such observers shall be determined by a Council Decision. The aforementioned rights cannot be exercised before the entry into force of the Decision.

4. The Management Committee may invite the representatives of international governmental and non-governmental organisations to attend the sessions of the Management Committee as observers.

5. The Management Committee:

(a) shall recommend to the Contracting Parties:

(i) amendments to the Body of this Convention,

(ii) amendments to the General Annex, the specific annexes and chapters therein and the incorporation of new chapters to the General Annex, and

(iii) the incorporation of new specific annexes and new chapters to specific annexes;

(b) may decide to amend recommended practices or to incorporate new recommended practices to specific annexes or chapters therein in accordance with Article 16;

(c) shall consider implementation of the provisions of this Convention in accordance with Article 13(4);

(d) shall review and update the Guidelines;

(e) shall consider any other issues of relevance to this Convention that may be referred to it;

(f) shall inform the Permanent Technical Committee and the Council of its decisions.

6. The competent administrations of the Contracting Parties shall communicate to the Secretary-General of the Council proposals under paragraph 5(a), (b), (c) or (d) of this Article and the reasons therefor, together with any requests for the inclusion of items on the agenda of the sessions of the Management Committee. The Secretary-General of the Council shall bring proposals to the attention of the competent administrations of the Contracting Parties and of the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article.

7. The Management Committee shall meet at least once each year. It shall annually elect a Chairman and Vice-Chairman. The Secretary-General of the Council shall circulate the invitation and the draft agenda to the competent administrations of the Contracting Parties and to the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article at least six weeks before the Management Committee meets.

8. Where a decision cannot be arrived at by consensus, matters before the Management Committee shall be decided by voting of the Contracting Parties present. Proposals under paragraph 5(a), (b) or (c) of this Article shall be approved by a two-thirds majority of the votes cast. All other matters shall be decided by the Management Committee by a majority of the votes cast.

9. Where Article 8(5) of this Convention applies, the customs or economic unions which are Contracting Parties shall have, in case of voting, only a number of votes equal to the total votes allotted to their Members which are Contracting Parties.

10. Before the closure of its session, the Management Committee shall adopt a report. This report shall be transmitted to the Council and to the Contracting Parties and observers mentioned in paragraphs 2, 3 and 4.

11. In the absence of relevant provisions in this Article, the Rules of Procedure of the Council shall be applicable, unless the Management Committee decides otherwise.

Article 7

For the purpose of voting in the Management Committee, there shall be separate voting on each specific annex and each chapter of a specific annex.

(a) Each Contracting Party shall be entitled to vote on matters relating to the interpretation, application or amendment of the body and General Annex of the Convention.

(b) As regards matters concerning a specific annex or chapter of a specific annex that is already in force, only those Contracting Parties that have accepted that specific annex or chapter therein shall have the right to vote.

(c) Each Contracting Party shall be entitled to vote on drafts of new specific annexes or new chapters of a specific annex.

CHAPTER IV

CONTRACTING PARTY

Ratification of the Convention

Article 8

1. Any Member of the Council and any Member of the United Nations or its specialised agencies may become a Contracting Party to this Convention:

(a) by signing it without reservation of ratification;

(b) by depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or

(c) by acceding to it.

2. This Convention shall be open until 30 June 1974 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Members referred to in paragraph 1 of this Article. Thereafter, it shall be open for accession by such Members.

3. Any Contracting Party shall, at the time of signing, ratifying or acceding to this Convention, specify which if any of the specific annexes or chapters therein it accepts. It may subsequently notify the depositary that it accepts one or more specific annexes or chapters therein.

4. Contracting Parties accepting any new specific annex or any new chapter of a specific annex shall notify the depositary in accordance with paragraph 3 of this Article.

5. (a) Any customs or economic union may become, in accordance with paragraphs 1, 2 and 3 of this Article, a Contracting Party to this Convention. Such customs or economic union shall inform the depositary of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such customs or economic union shall also inform the depositary of any substantial modification in the extent of its competence.

(b) A customs or economic union which is a Contracting Party to this Convention shall, for the matters within its competence, exercise in its own name the rights, and fulfil the responsibilities, which the Convention confers on the members of such a union which are Contracting Parties to this Convention. In such a case, the members of such a union shall not be entitled to individually exercise these rights, including the right to vote.

Article 9

1. Any Contracting Party which ratifies this Convention or accedes thereto shall be bound by any amendments to this Convention, including the General Annex, which have entered into force at the date of deposit of its instrument of ratification or accession.

2. Any Contracting Party which accepts a specific annex or chapter therein shall be bound by any amendments to the standards contained in that specific annex or chapter which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary. Any Contracting Party which accepts a specific annex or chapter therein shall be bound by any amendments to the recommended practices contained therein, which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary, unless it enters reservations against one or more of those recommended practices in accordance with Article 12 of this Convention.

Application of the Convention

Article 10

1. Any Contracting Party may, at the time of signing this Convention without reservation of ratification or of depositing its instrument of ratification or accession, or at any time thereafter, declare by notification given to the depositary that this Convention shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is responsible. Such notification shall take effect three months after the date of the receipt thereof by the depositary. However, this Convention shall not apply to the territories named in the notification before this Convention has entered into force for the Contracting Party concerned.

2. Any Contracting Party which has made a notification under paragraph 1 of this Article extending this Convention to any territory for whose international relations it is responsible may notify the depositary, under the procedure of Article 19 of this Convention, that the territory in question will no longer apply this Convention.

Article 11

For the application of this Convention, a customs or economic union that is a Contracting Party shall notify to the Secretary-General of the Council the territories which form the customs or economic union, and these territories are to be taken as a single territory.

Acceptance of the provisions and reservations

Article 12

1. All Contracting Parties are hereby bound by the General Annex.

2. A Contracting Party may accept one or more of the specific annexes or one or more of the chapters therein. A Contracting Party which accepts a specific annex or chapter(s) therein shall be bound by all the standards therein. A Contracting Party which accepts a specific annex or chapter(s) therein shall be bound by all the recommended practices therein unless, at the time of acceptance or at any time thereafter, it notifies the depositary of the recommended practice(s) in respect of which it enters reservations, stating the differences existing between the provisions of its national legislation and those of the recommended practice(s) concerned. Any Contracting Party which has entered reservations may withdraw them, in whole or in part, at any time by notification to the depositary specifying the date on which such withdrawal takes effect.

3. Each Contracting Party bound by a specific annex or chapter(s) therein shall examine the possibility of withdrawing any reservations to the recommended practices entered under the terms of paragraph 2 and notify the Secretary-General of the Council of the results of that review at the end of every three-year period commencing from the date of the entry into force of this Convention for that Contracting Party, specifying the provisions of its national legislation which, in its opinion, are contrary to the withdrawal of the reservations.

Implementation of the provisions

Article 13

1. Each Contracting Party shall implement the standards in the General Annex and in the specific annex(es) or chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such annex(es) or chapter(s) have entered into force for that Contracting Party.

2. Each Contracting Party shall implement the transitional standards in the General Annex within 60 months of the date that the General Annex has entered into force for that Contracting Party.

3. Each Contracting Party shall implement the recommended practices in the specific annex(es) or chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such specific annex(es) or chapter(s) have entered into force for that Contracting Party, unless reservations have been entered as to one or more of those recommended practices.

4. (a) Where the periods provided for in paragraph 1 or 2 of this Article would, in practice, be insufficient for any Contracting Party to implement the provisions of the General Annex, that Contracting Party may request the Management Committee, before the end of the period referred to in paragraph 1 or 2 of this Article, to provide an extension of that period. In making the request, the Contracting Party shall state the provision(s) of the General Annex with regard to which an extension of the period is required and the reasons for such request.

(b) In exceptional circumstances, the Management Committee may decide to grant such an extension. Any decision by the Management Committee granting such an extension shall state the exceptional circumstances justifying the decision and the extension shall in no case be more than one year. At the expiry of the period of extension, the Contracting Party shall notify the depositary of the implementation of the provisions with regard to which the extension was granted.

Settlement of disputes

Article 14

1. Any dispute between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Convention shall so far as possible be settled by negotiation between them.

2. Any dispute which is not settled by negotiation shall be referred by the Contracting Parties in dispute to the Management Committee which shall thereupon consider the dispute and make recommendations for its settlement.

3. The Contracting Parties in dispute may agree in advance to accept the recommendations of the Management Committee as binding.

Amendments to the Convention

Article 15

1. The text of any amendment recommended to the Contracting Parties by the Management Committee in accordance with Article 6(5)(a)(i) and (ii) shall be communicated by the Secretary-General of the Council to all Contracting Parties and to those Members of the Council that are not Contracting Parties.

2. Amendments to the body of the Convention shall enter into force for all Contracting Parties twelve months after deposit of the instruments of acceptance by those Contracting Parties present at the session of the Management Committee during which the amendments were recommended, provided that no objection is lodged by any of the Contracting Parties within a period of 12 months from the date of communication of such amendments.

3. Any recommended amendment to the General Annex or the specific annexes or chapters therein shall be deemed to have been accepted six months after the date the recommended amendment was communicated to Contracting Parties, unless:

(a) there has been an objection by a Contracting Party or, in the case of a specific annex or chapter, by a Contracting Party bound by that specific annex or chapter; or

(b) a Contracting Party informs the Secretary-General of the Council that, although it intends to accept the recommended amendment, the conditions necessary for such acceptance are not yet fulfilled.

4. If a Contracting Party sends the Secretary-General of the Council a communication as provided for in paragraph 3(b) of this Article, it may, so long as it has not notified the Secretary-General of the Council of its acceptance of the recommended amendment, submit an objection to that amendment within a period of 18 months following the expiry of the six-month period referred to in paragraph 3 of this Article.

5. If an objection to the recommended amendment is notified in accordance with the terms of paragraph 3(a) or 4 of this Article, the amendment shall be deemed not to have been accepted and shall be of no effect.

6. If any Contracting Party has sent a communication in accordance with paragraph 3(b) of this Article, the amendment shall be deemed to have been accepted on the earlier of the following two dates:

(a) the date by which all the Contracting Parties which sent such communications have notified the Secretary-General of the Council of their acceptance of the recommended amendment, provided that, if all the acceptances were notified before the expiry of the period of six months referred to in paragraph 3 of this Article, that date shall be taken to be the date of expiry of the said six-month period;

(b) the date of expiry of the 18-month period referred to in paragraph 4 of this Article.

7. Any amendment to the General Annex or the specific annexes deemed to be accepted shall enter into force either six months after the date on which it was deemed to be accepted or, if a different period is specified in the recommended amendment, on the expiry of that period after the date on which the amendment was deemed to be accepted.

8. The Secretary-General of the Council shall, as soon as possible, notify the Contracting Parties to this Convention of any objection to the recommended amendment made in accordance with paragraph 3(a), and of any communication received in accordance with paragraph 3(b), of this Article. The Secretary-General of the Council shall subsequently inform the Contracting Parties whether the Contracting Party or Parties which have sent such a communication raise an objection to the recommended amendment or accept it.

Article 16

1. Notwithstanding the amendment procedure laid down in Article 15 of this Convention, the Management Committee in accordance with Article 6 may decide to amend any recommended practice or to incorporate new recommended practices to any specific annex or chapter therein. Each Contracting Party shall be invited by the Secretary-General of the Council to participate in the deliberations of the Management Committee. The text of any such amendment or new recommended practice so decided upon shall be communicated by the Secretary-General of the Council to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties to this Convention.

2. Any amendment or incorporation of new recommended practices decided upon under paragraph 1 of this Article shall enter into force six months after their communication by the Secretary-General of the Council. Each Contracting Party bound by a specific annex or chapter therein forming the subject of such amendments or incorporation of new recommended practices shall be deemed to have accepted those amendments or new recommended practices unless it enters a reservation under the procedure of Article 12 of this Convention.

Duration of accession

Article 17

1. This Convention is of unlimited duration but any Contracting Party may denounce it at any time after the date of its entry into force under Article 18 thereof.

2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the depositary.

3. The denunciation shall take effect six months after the receipt of the instrument of denunciation by the depositary.

4. The provisions of paragraphs 2 and 3 of this Article shall also apply in respect of the specific annexes or chapters therein, for which any Contracting Party may withdraw its acceptance at any time after the date of the entry into force.

5. Any Contracting Party which withdraws its acceptance of the General Annex shall be deemed to have denounced the Convention. In this case, the provisions of paragraphs 2 and 3 also apply.

CHAPTER V

FINAL PROVISIONS

Entry into force of the Convention

Article 18

1. This Convention shall enter into force three months after five of the entities referred to in paragraphs 1 and 5 of Article 8 thereof have signed the Convention without reservation of ratification or have deposited their instruments of ratification or accession.

2. This Convention shall enter into force for any Contracting Party three months after it has become a Contracting Party in accordance with the provisions of Article 8.

3. Any specific annex or chapter therein to this Convention shall enter into force three months after five Contracting Parties have accepted that specific annex or that chapter.

4. After any specific annex or chapter therein has entered into force in accordance with paragraph 3 of this Article, that specific annex or chapter therein shall enter into force for any Contracting Party three months after it has notified its acceptance. No specific annex or chapter therein shall, however, enter into force for a Contracting Party before this Convention has entered into force for that Contracting Party.

Depositary of the Convention

Article 19

1. This Convention, all signatures with or without reservation of ratification and all instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary-General of the Council.

2. The depositary shall:

(a) receive and keep custody of the original texts of this Convention;

(b) prepare certified copies of the original texts of this Convention and transmit them to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties and the Secretary-General of the United Nations;

(c) receive any signature with or without reservation of ratification, ratification or accession to this Convention and receive and keep custody of any instruments, notifications and communications relating to it;

(d) examine whether the signature or any instrument, notification or communication relating to this Convention is in due and proper form and, if need be, bring the matter to the attention of the Contracting Party in question;

(e) notify the Contracting Parties, those Members of the Council that are not Contracting Parties, and the Secretary-General of the United Nations of:

— signatures, ratifications, accessions and acceptances of annexes and chapters under Article 8 of this Convention,

— new chapters of the General Annex and new specific annexes or chapters therein which the Management Committee decides to recommend to incorporate in this Convention,

— the date of entry into force of this Convention, of the General Annex and of each specific annex or chapter therein in accordance with Article 18 of this Convention,

— notifications received in accordance with Articles 8, 10, 11, 12 and 13 of this Convention,

— withdrawals of acceptances of annexes/chapters by Contracting Parties,

— denunciations under Article 17 of this Convention, and

— any amendment accepted in accordance with Article 15 of this Convention and the date of its entry into force.

3. In the event of any difference appearing between a Contracting Party and the depositary as to the performance of the latter's functions, the depositary or that Contracting Party shall bring the question to the attention of the other Contracting Parties and the signatories or, as the case may be, the Management Committee or the Council.

Registration and authentic texts

Article 20

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary-General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Kyoto, this eighteenth day of May nineteen hundred and seventy-three in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary-General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 of this Convention.

GENERAL ANNEX

TABLE OF CONTENTS

Chapter 1: General principles

Chapter 2: Definitions

Chapter 3: Clearance and other customs formalities

Chapter 4: Duties and taxes
- A. Assessment, collection and payment of duties and taxes
- B. Deferred payment of duties and taxes
- C. Repayment of duties and taxes

Chapter 5: Security

Chapter 6: Customs control

Chapter 7: Application of information technology

Chapter 8: Relationship between the customs and third parties

Chapter 9: Information, decisions and rulings supplied by the customs
- A. Information of general application
- B. Information of a specific nature
- C. Decisions and rulings

Chapter 10: Appeals in customs matters
- A. Right of appeal
- B. Form and grounds of appeal
- C. Consideration of appeal

CHAPTER 1

GENERAL PRINCIPLES

1.1. Standard

The definitions, standards and transitional standards in this Annex shall apply to customs procedures and practices specified in this Annex and, insofar as applicable, to procedures and practices in the specific annexes.

1.2. Standard

The conditions to be fulfilled and customs formalities to be accomplished for procedures and practices in this Annex and in the specific annexes shall be specified in national legislation and shall be as simple as possible.

1.3. Standard

The customs shall institute and maintain formal consultative relationships with the trade to increase cooperation and facilitate participation in establishing the most effective methods of working commensurate with national provisions and international agreements.

CHAPTER 2

DEFINITIONS

For the purposes of the annexes to this Convention:

E1./*F23.*	'Appeal' means the act by which a person who is directly affected by a decision or omission of the customs and who considers himself to be aggrieved thereby seeks redress before a competent authority;
E2./*F19.*	'Assessment of duties and taxes' means the determination of the amount of duties and taxes payable;
E3./*F4.*	'Audit-based control' means measures by which the customs satisfy themselves as to the accuracy and authenticity of declarations through the examination of the relevant books, records, business systems and commercial data held by persons concerned;
E4./*F15.*	'Checking the goods declaration' means the action taken by the customs to satisfy themselves that the goods declaration is correctly made out and that the supporting documents required fulfil the prescribed conditions;
E5./*F9.*	'Clearance' means the accomplishment of the customs formalities necessary to allow goods to enter home use, to be exported or to be placed under another customs procedure;
E6./*F10.*	'Customs' means the Government Service which is responsible for the administration of customs law and the collection of duties and taxes and which also has the responsibility for the application of other laws and regulations relating to the importation, exportation, movement or storage of goods;
E7./*F3.*	'Customs control' means measures applied by the customs to ensure compliance with customs law;
E8./*F11.*	'Customs duties' means the duties laid down in the customs tariff to which goods are liable on entering or leaving the customs territory;
E9./*F16.*	'Customs formalities' means all the operations which must be carried out by the persons concerned and by the customs in order to comply with the customs law;
E10./*F18.*	'Customs law' means the statutory and regulatory provisions relating to the. importation, exportation, movement or storage of goods, the administration and enforcement of which are specifically charged to the customs, and any regulations made by the customs under their statutory powers;
E11./*F2.*	'Customs office' means the customs administrative unit competent for the performance of customs formalities, and the premises or other areas approved for that purpose by the competent authorities;
E12./*F25.*	'Customs territory' means the territory in which the customs law of a Contracting Party applies;
E13./*F6.*	'Decision' means the individual act by which the customs decide upon a matter relating to customs law,

E14./F7.	'Declarant' means any person who makes a goods declaration or in whose name such a declaration is made;
E15./F5.	'Due date' means the date when payment of duties and taxes is due;
E16./F12.	'Duties and taxes' means import duties and taxes and/or export duties and taxes;
E17./F27.	'Examination of goods' means the physical inspection of goods by the customs to satisfy themselves that the nature, origin, condition, quantity and value of the goods are in accordance with the particulars furnished in the goods declaration;
E18./F13.	'Export duties and taxes' means customs duties and all other duties, taxes or charges which are collected on or in connection with the exportation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the customs on behalf of another national authority;
E19./F8.	'Goods declaration' means a statement made in the manner prescribed by the customs, by which the persons concerned indicate the customs procedure to be applied to the goods and furnish the particulars which the customs require for its application;
E20./F14.	'Import duties and taxes' means customs duties and all other duties, taxes or charges which are collected on or in connection with the importation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the customs on behalf of another national authority;
E21./F1.	'Mutual administrative assistance' means actions of a customs administration on behalf of or in collaboration with another customs administration for the proper application of customs law and for the prevention, investigation and repression of customs offences;
E22./F21.	'Omission' means the failure to act or give a decision required of the customs by customs law within a reasonable time on a matter duly submitted to them;
E23./F22.	'Person' means both natural and legal persons, unless the context otherwise requires;
E24./F20.	'Release of goods' means the action by the customs to permit goods undergoing clearance to be placed at the disposal of the persons concerned;
E25./F24.	'Repayment' means the refund, in whole or in part, of duties and taxes paid on goods and the remission, in whole or in part, of duties and taxes where payment has not been made;
E26./F17.	'Security' means that which ensures to the satisfaction of the customs that an obligation to the customs will be fulfilled. Security is described as 'general' when it ensures that the obligations arising from several operations will be fulfilled;
E27./F26.	'Third party' means any person who deals directly with the customs, for and on behalf of another person, relating to the importation, exportation, movement or storage of goods.

CHAPTER 3

CLEARANCE AND OTHER CUSTOMS FORMALITIES

Competent customs offices

3.1. Standard

The customs shall designate the customs offices at which goods may be produced or cleared. In determining the competence and location of these offices and their hours of business, the factors to be taken into account shall include in particular the requirements of the trade

3.2. Standard

At the request of the person concerned and for reasons deemed valid by the customs, the latter shall, subject to the availability of resources, perform the functions laid down for the purposes of a customs procedure and practice outside the designated hours of business or away from customs offices. Any expenses chargeable by the customs shall be limited to the approximate cost of the services rendered

3.3. Standard

Where customs offices are located at a common border crossing, the customs administrations concerned shall correlate the business hours and the competence of those offices.

3.4. Transitional standard

At common border crossings, the customs administrations concerned shall, whenever possible, operate joint controls.

3.5. Transitional standard

Where the customs intend to establish a new customs office or to convert an existing one at a common border crossing, they shall, wherever possible, cooperate with the neighbouring customs to establish a juxtaposed customs office to facilitate joint controls.

The declarant

(a) *Persons entitled to act as declarant*

3.6. Standard

National legislation shall specify the conditions under which a person is entitled to act as declarant.

3.7. Standard

Any person having the right to dispose of the goods shall be entitled to act as declarant.

(b) *Responsibilities of the declarant*

3.8. Standard

The declarant shall be held responsible to the customs for the accuracy of the particulars given in the goods declaration and the payment of the duties and taxes.

(c) *Rights of the declarant*

3.9. Standard

Before lodging the goods declaration the declarant shall be allowed, under such conditions as may be laid down by the customs:

(a) to inspect the goods; and

(b) to draw samples.

3.10. Standard

The customs shall not require a separate goods declaration in respect of samples allowed to be drawn under customs supervision, provided that such samples are included in the goods declaration concerning the relevant consignment.

The goods declaration

(a) *Goods declaration format and contents*

3.11. Standard

The contents of the goods declaration shall be prescribed by the customs The paper format of the goods declaration shall conform to the UN-layout key.

For automated customs clearance processes, the format of the electronically lodged goods declaration shall be based on international standards for electronic information exchange as prescribed in the Customs Cooperation Council Recommendations on information technology.

3.12. Standard

The customs shall limit the data required in the goods declaration to only such particulars as are deemed necessary for the assessment and collection of duties and taxes, the compilation of statistics and the application of customs law.

3.13. Standard

Where, for reasons deemed valid by the customs, the declarant does not have all the information required to make the goods declaration, a provisional or incomplete goods declaration shall be allowed to be lodged, provided that it contains the particulars deemed necessary by the customs and that the declarant undertakes to complete it within a specified period.

3.14. Standard

If the customs register a provisional or incomplete goods declaration, the tariff treatment to be accorded to the goods shall not be different from that which would have been accorded had a complete and correct goods declaration been lodged in the first instance.

The release of the goods shall not be delayed provided that any security required has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.15. Standard

The customs shall require the lodgment of the original goods declaration and only the minimum number of copies necessary.

(b) *Documents supporting the goods declaration*

3.16. Standard

In support of the goods declaration the customs shall require only those documents necessary to permit control of the operation and to ensure that all requirements relating to the application of customs law have been complied with.

3.17. Standard

Where certain supporting documents cannot be lodged with the goods declaration for reasons deemed valid by the customs, they shall allow production of those documents within a specified period.

3.18. Transitional standard

The customs shall permit the lodgment of supporting documents by electronic means.

3.19. Standard

The customs shall not require a translation of the particulars of supporting documents except when necessary to permit processing of the goods declaration.

Lodgment, registration and checking of the goods declaration

3.20. Standard

The customs shall permit the lodging of the goods declaration at any designated customs office

3.21. Transitional standard

The customs shall permit the lodging of the goods declaration by electronic means.

3.22. Standard

The goods declaration shall be lodged during the hours designated by the customs.

3.23. Standard

Where national legislation lays down a time limit for lodging the goods declaration, the time allowed shall be sufficient to enable the declarant to complete the goods declaration and to obtain the supporting documents required.

3.24. Standard

At the request of the declarant and for reasons deemed valid by the customs, the latter shall extend the time limit prescribed for lodging the goods declaration.

3.25. Standard

National legislation shall make provision for the lodging and registering or checking of the goods declaration and supporting documents prior to the arrival of the goods.

3.26. Standard

When the customs cannot register the goods declaration, they shall state the reasons to the declarant.

3.27. Standard

The customs shall permit the declarant to amend the goods declaration that has already been lodged, provided that when the request is received they have not begun to check the goods declaration or to examine the goods.

3.28. Transitional standard

The customs shall permit the declarant to amend the goods declaration if a request is received after checking of the goods declaration has commenced, if the reasons given by the declarant are deemed valid by the customs.

3.29. Transitional standard

The declarant shall be allowed to withdraw the goods declaration and apply for another customs procedure, provided that the request to do so is made to the customs before the goods have been released and that the reasons are deemed valid by the customs.

3.30. Standard

Checking the goods declaration shall be effected at the same time or as soon as possible after the goods declaration is registered.

3.31. Standard

For the purpose of checking the goods declaration, the customs shall take only such action as they deem essential to ensure compliance with customs law.

Special procedures for authorised persons

3.32. Transitional standard

For authorised persons who meet criteria specified by the customs, including having an appropriate record of compliance with customs requirements and a satisfactory system for managing their commercial records, the customs shall provide for:

— release of the goods on the provision of the minimum information necessary to identify the goods and permit the subsequent completion of the final goods declaration,

— clearance of the goods at the declarant's premises or another place authorised by the customs,

— and, in addition, to the extent possible, other special procedures such as:

— allowing a single goods declaration for all imports or exports in a given period where goods are imported or exported frequently by the same person,

— use of the authorised persons' commercial records to self-assess their duty and tax liability and, where appropriate, to ensure compliance with other customs requirements,

— allowing the lodgment of the goods declaration by means of an entry in the records of the authorised person to be supported subsequently by a supplementary goods declaration.

Examination of the goods

(a) *Time required for examination of goods*

3.33. Standard

When the customs decide that goods declared shall be examined, this examination shall take place as soon as possible after the goods declaration has been registered.

3.34. Standard

When scheduling examinations, priority shall be given to the examination of live animals and perishable goods and to other goods which the customs accept are urgently required.

3.35. Transitional standard

If the goods must be inspected by other competent authorities and the customs also schedules an examination, the customs shall ensure that the inspections are coordinated and, if possible, carried out at the same time.

(b) *Presence of the declarant at examination of goods*

3.36. Standard

The customs shall consider requests by the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods. Such requests shall be granted unless exceptional circumstances exist.

3.37. Standard

If the customs deem it useful, they shall require the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods to give them any assistance necessary to facilitate the examination.

(c) *Sampling by the customs*

3.38. Standard

Samples shall be taken only where deemed necessary by the customs to establish the tariff description and/or value of goods declared or to ensure the application of other provisions of national legislation. Samples drawn shall be as small as possible.

Errors

3.39. Standard

The customs shall not impose substantial penalties for errors where they are satisfied that such errors are inadvertent and that there has been no fraudulent intent or gross negligence. Where they consider it necessary to discourage a repetition of such errors, a penalty may be imposed but shall be no greater than is necessary for this purpose.

Release of goods

3.40. Standard

Goods declared shall be released as soon as the customs have examined them or decided not to examine them, provided that:

— no offence has been found,

— the import or export license or any other documents required have been acquired,

— all permits relating to the procedure concerned have been acquired, and

— any duties and taxes have been paid or that appropriate action has been taken to ensure their collection.

3.41. Standard

If the customs are satisfied that the declarant will subsequently accomplish all the formalities in respect of clearance they shall release the goods, provided that the declarant produces a commercial or official document giving the main particulars of the consignment concerned and acceptable to the customs, and that security, where required, has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.42. Standard

When the customs decide that they require laboratory analysis of samples, detailed technical documents or expert advice, they shall release the goods before the results of such examination are known, provided that any security required has been furnished and provided they are satisfied that the goods are not subject to prohibitions or restrictions.

3.43. Standard

When an offence has been detected, the customs shall not wait for the completion of administrative or legal action before they release the goods, provided that the goods are not liable to confiscation or forfeiture or to be needed as evidence at some later stage and that the declarant pays the duties and taxes and furnishes security to ensure collection of any additional duties and taxes and of any penalties which may be imposed.

Abandonment or destruction of goods

3.44. Standard

When goods have not yet been released for home use or when they have been placed under another customs procedure, and provided that no offence has been detected, the person concerned shall not be required to pay the duties and taxes or shall be entitled to repayment thereof:

— when, at his request, such goods are abandoned to the revenue or destroyed or rendered commercially valueless under customs control, as the customs may decide. Any costs involved shall be borne by the person concerned,

— when such goods are destroyed or irrecoverably lost by accident or *force majeure*, provided that such destruction or loss is duly established to the satisfaction of the customs,

— on shortages due to the nature of the goods when such shortages are duly established to the satisfaction of the customs.

Any waste or scrap remaining after destruction shall be liable, if taken into home use or exported, to the duties and taxes that would be applicable to such waste or scrap imported or exported in that state.

3.45. Transitional standard

When the customs sell goods which have not been declared within the time allowed or could not be released although no offence has been discovered, the proceeds of the sale, after deduction of any duties and taxes and all other charges and expenses incurred, shall be made over to those persons entitled to receive them or, when this is not possible, held at their disposal for a specified period.

CHAPTER 4

DUTIES AND TAXES

A. **Assessment, collection and payment of duties and taxes**

4.1. Standard

National legislation shall define the circumstances when liability to duties and taxes is incurred.

4.2. Standard

The time period within which the applicable duties and taxes are assessed shall be stipulated in national legislation. The assessment shall follow as soon as possible after the goods declaration is lodged or the liability is otherwise incurred.

4.3. Standard

The factors on which the assessment of duties and taxes is based and the conditions under which they are determined shall be specified in national legislation.

4.4. Standard

The rates of duties and taxes shall be set out in official publications.

4.5. Standard

National legislation shall specify the point in time to be taken into consideration for the purpose of determining the rates of duties and taxes.

4.6. Standard

National legislation shall specify the methods that may be used to pay the duties and taxes.

4.7. Standard

National legislation shall specify the person(s) responsible for the payment of duties and taxes.

4.8. Standard

National legislation shall determine the due date and the place where payment is to be made.

4.9. Standard

When national legislation specifies that the due date may be after the release of the goods, that date shall be at least 10 days after the release. No interest shall be charged for the period between the date of release and the due date.

4.10. Standard

National legislation shall specify the period within which the customs may take legal action to collect duties and taxes not paid by the due date.

4.11. Standard

National legislation shall determine the rate of interest chargeable on amounts of duties and taxes that have not been paid by the due date and the conditions of application of such interest.

4.12. Standard

When the duties and taxes have been paid, a receipt constituting proof of payment shall be issued to the payer, unless there is other evidence constituting proof of payment.

4.13. Transitional standard

National legislation shall specify a minimum value and/or a minimum amount of duties and taxes below which no duties and taxes will be collected.

4.14. Standard

If the customs find that errors in the goods declaration or in the assessment of the duties and taxes will cause or have caused the collection or recovery of an amount of duties and taxes less than that legally chargeable, they shall correct the errors and collect the amount underpaid. However, if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation, the customs shall not collect or recover that amount.

B. **Deferred payment of duties and taxes**

4.15. Standard

Where national legislation provides for the deferred payment of duties and taxes, it shall specify the conditions under which such facility is allowed.

4.16. Standard

Deferred payment shall be allowed without interest charges to the extent possible.

4.17. Standard

The period for deferred payment of duties and taxes shall be at least 14 days.

C. Repayment of duties and taxes

4.18. Standard

Repayment shall be granted where it is established that duties and taxes have been overcharged as a result of an error in their assessment.

4.19. Standard

Repayment shall be granted in respect of imported or exported goods which are found to have been defective or otherwise not in accordance with the agreed specifications at the time of importation or exportation and are returned either to the supplier or to another person designated by the supplier, subject to the following conditions:

— the goods have not been worked, repaired or used in the country of importation, and are re-exported within a reasonable time,

— the goods have not been worked, repaired or used in the country to which they were exported, and are re-imported within a reasonable time.

Use of the goods shall, however, not hinder the repayment if such use was indispensable to discover the defects or other circumstances which caused the re-exportation or re-importation of the goods.

As an alternative to re-exportation or re-importation, the goods may be abandoned to the revenue or destroyed or rendered commercially valueless under customs control, as the customs may decide. Such abandonment or destruction shall not entail any cost to the revenue.

4.20. Transitional standard

Where permission is given by the customs for goods originally declared for a customs procedure with payment of duties and taxes to be placed under another customs procedure, repayment shall be made of any duties and taxes charged in excess of the amount due under the new procedure.

4.21. Standard

Decisions on claims for repayment shall be reached, and notified in writing to the persons concerned, without undue delay, and repayment of amounts overcharged shall be made as soon as possible after the verification of claims.

4.22. Standard

Where it is established by the customs that the overcharge is a result of an error on the part of the customs in assessing the duties and taxes, repayment shall be made as a matter of priority.

4.23. Standard

Where time limits are fixed beyond which claims for repayment will not be accepted, such limits shall be of sufficient duration to take account of the differing circumstances pertaining to each type of case in which repayment may be granted.

4.24. Standard

Repayment shall not be granted if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation.

CHAPTER 5

SECURITY

5.1. Standard

National legislation shall enumerate the cases in which security is required and shall specify the forms in which security is to be provided.

5.2. Standard

The customs shall determine the amount of security.

5.3. Standard

Any person required to provide security shall be allowed to choose any form of security provided that it is acceptable to the customs.

5.4. Standard

Where national legislation provides, the customs shall not require security when they are satisfied that an obligation to the customs will be fulfilled.

5.5. Standard

When security is required to ensure that the obligations arising from a customs procedure will be fulfilled, the customs shall accept a general security, in particular from declarants who regularly declare goods at different offices in the customs territory.

5.6. Standard

Where security is required, the amount of security to be provided shall be as low as possible and, in respect of the payment of duties and taxes, shall not exceed the amount potentially chargeable.

5.7. Standard

Where security has been furnished, it shall be discharged as soon as possible after the customs are satisfied that the obligations under which the security was required have been duly fulfilled.

CHAPTER 6

CUSTOMS CONTROL

6.1. Standard

All goods, including means of transport, which enter or leave the customs territory, regardless of whether they are liable to duties and taxes, shall be subject to customs control.

6.2. Standard

Customs control shall be limited to that necessary to ensure compliance with the customs law.

6.3. Standard

In the application of customs control, the customs shall use risk management.

6.4. Standard

The customs shall use risk analysis to determine which persons and which goods, including means of transport, should be examined and the extent of the examination.

6.5. Standard

The customs shall adopt a compliance measurement strategy to support risk management.

6.6. Standard

Customs control systems shall include audit-based controls.

6.7. Standard

The customs shall seek to cooperate with other customs administrations and seek to conclude mutual administrative assistance agreements to enhance customs control.

6.8. Standard

The customs shall seek to cooperate with the trade and seek to conclude memoranda of understanding to enhance customs control.

6.9. Transitional standard

The customs shall use information technology and electronic commerce to the greatest possible extent to enhance customs control.

6.10. Standard

The customs shall evaluate traders' commercial systems where those systems have an impact on customs operations to ensure compliance with customs requirements.

CHAPTER 7

APPLICATION OF INFORMATION TECHNOLOGY

7.1. Standard

The customs shall apply information technology to support customs operations, where it is cost-effective and efficient for the customs and for the trade. The customs shall specify the conditions for its application.

7.2. Standard

When introducing computer applications, the customs shall use relevant internationally accepted standards.

7.3. Standard

The introduction of information technology shall be carried out in consultation with all relevant parties directly affected, to the greatest extent possible.

7.4. Standard

New or revised national legislation shall provide for:

— electronic commerce methods as an alternative to paper-based documentary requirements,

— electronic as well as paper-based authentication methods,

— the right of the customs to retain information for their own use and, as appropriate, to exchange such information with other customs administrations and all other legally approved parties by means of electronic commerce techniques.

CHAPTER 8

RELATIONSHIP BETWEEN THE CUSTOMS AND THIRD PARTIES

8.1. Standard

Persons concerned shall have the choice of transacting business with the customs either directly or by designating a third party to act on their behalf.

8.2. Standard

National legislation shall set out the conditions under which a person may act for and on behalf of another person in dealing with the customs and shall lay down the liability of third parties to the customs for duties and taxes and for any irregularities.

8.3. Standard

The customs transactions where the person concerned elects to do business on his own account shall not be treated less favourably or be subject to more stringent requirements than those customs transactions which are handled for the person concerned by a third party.

8.4. Standard

A person designated as a third party shall have the same rights as the person who designated him in those matters related to transacting business with the customs.

8.5. Standard

The customs shall provide for third parties to participate in their formal consultations with the trade.

8.6. Standard

The customs shall specify the circumstances under which they are not prepared to transact business with a third party.

8.7. Standard

The customs shall give written notification to the third party of a decision not to transact business.

CHAPTER 9

INFORMATION, DECISIONS AND RULINGS SUPPLIED BY THE CUSTOMS

A. Information of general application

9.1. Standard

The customs shall ensure that all relevant information of general application pertaining to customs law is readily available to any interested person.

9.2. Standard

When information that has been made available must be amended due to changes in customs law, administrative arrangements or requirements, the customs shall make the revised information readily available sufficiently in advance of the entry into force of the changes to enable interested persons to take account of them, unless advance notice is precluded.

9.3. Transitional standard

The customs shall use information technology to enhance the provision of information.

B. Information of a specific nature

9.4. Standard

At the request of the interested person, the customs shall provide, as quickly and as accurately as possible, information relating to the specific matters raised by the interested person and pertaining to customs law.

9.5. Standard

The customs shall supply not only the information specifically requested but also any other pertinent information which they consider the interested person should be made aware of.

9.6. Standard

When the customs supply information, they shall ensure that they do not divulge details of a private or confidential nature affecting the customs or third parties unless such disclosure is required or authorised by national legislation.

9.7. Standard

When the customs cannot supply information free of charge, any charge shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

C. Decisions and rulings

9.8. Standard

At the written request of the person concerned, the customs shall notify their decision in writing within a period specified in national legislation. Where the decision is adverse to the person concerned, the reasons shall be given and the right of appeal advised.

9.9. Standard

The customs shall issue binding rulings at the request of the interested person, provided that the customs have all the information they deem necessary.

CHAPTER 10

APPEALS IN CUSTOMS MATTERS

A Right of appeal

10.1. Standard

National legislation shall provide for a right of appeal in customs matters

10.2. Standard

Any person who is directly affected by a decision or omission of the customs shall have a right of appeal.

10.3. Standard

The person directly affected by a decision or omission of the customs shall be given, after having made a request to the customs, the reasons for such decision or omission within a period specified in national legislation. This may or may not result in an appeal.

10.4. Standard

National legislation shall provide for the right of an initial appeal to the customs.

10.5. Standard

Where an appeal to the customs is dismissed, the appellant shall have the right of a further appeal to an authority independent of the customs administration.

10.6. Standard

In the final instance, the appellant shall have the right of appeal to a judicial authority.

B. **Form and grounds of appeal**

10.7. Standard

An appeal shall be lodged in writing and shall state the grounds on which it is being made.

10.8. Standard

A time limit shall be fixed for the lodgment of an appeal against a decision of the customs and it shall be such as to allow the appellant sufficient time to study the contested decision referred to in Chapter 10.2. and to prepare an appeal.

10.9. Standard

Where an appeal is to the customs they shall not, as a matter of course, require that any supporting evidence be lodged together with the appeal but shall, in appropriate circumstances, allow a reasonable time for the lodgment of such evidence.

C. **CONSIDERATION OF APPEAL**

10.10. Standard

The customs shall give its ruling upon an appeal and written notice thereof to the appellant as soon as possible.

10.11. Standard

Where an appeal to the customs is dismissed, the customs shall set out the reasons therefor in writing and shall advise the appellant of his right to lodge any further appeal with an administrative or independent authority and of any time limit for the lodgement of such appeal.

10.12. Standard

Where an appeal is allowed, the customs shall put their decision or the ruling of the independent or judicial authority into effect as soon as possible, except in cases where the customs appeal against the ruling.

Po zaznajomieniu się z powyższym protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

– został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,

– Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do powyższego protokołu,

– postanowienia protokołu są przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 31 maja 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*